

ÎN PAG. A II-A

● Orizontul cultural al tinărului scriitor — Sentimentul participării

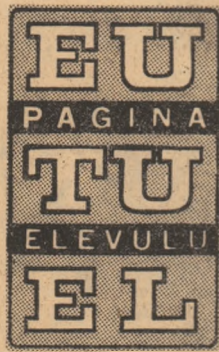
Pag. a IV-a

● ARGUMENTELE VIEȚII

● CASTELUL CELOR

DOUĂ INIMI

PAG. A III-A

Primirea de către tovarășul Nicolae Ceaușescu a șefului Reprezentanței permanente a FNE din Vietnamul de Sud în România

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a primit marți dimineața pe Nguyen Duc Van, șeful reprezentanței permanente a Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de Sud în România, la cererea acestuia. Intrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

PE URMELE UNUI ARTICOL PUBLICAT ÎN URMĂ CU CITEVA LUNI

CÎND VA DEPĂȘI MINISTERUL ETAPA PROMISIUNILOR?

În două articole apărute în ziarul nostru (la interval de 2 luni) semnalăm o serie de deficiențe existente în activitatea economică a întreprinderii de produse din ceramică... (Text continues with analysis of industrial performance and government intervention.)

Care a fost eficiența „măsurilor întreprinse” de forul tutelat, rezultatul „analizelor” făcute de către corpul de control al ministerului amintit în răspunsul direcției generale din minister? Ne-am deplasat din nou la întreprindere. O analiză atentă a citorva indicatori tehnico-economici ne arată clar că întreprinderea continuă să se afle într-o situație de...

PETRU G. BRATU

(Continuare în pag. a II-a)

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 6048

6 PAGINI — 30 BANI

MIERCURI 30 OCTOMBRIE 1968

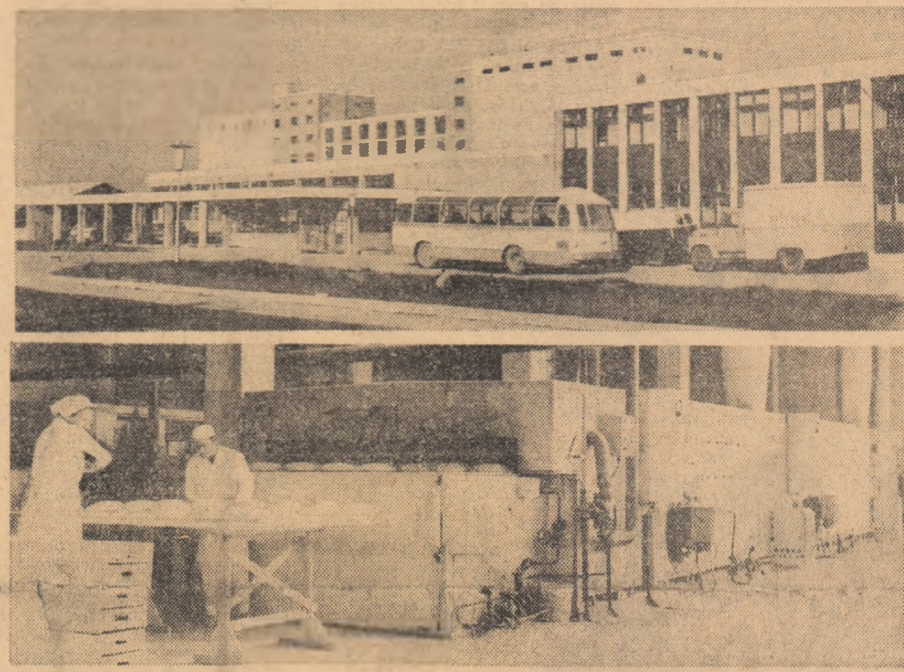
UNITATEA SOCIALISTĂ A POPORULUI — cheazăia continuiei înfloriri a patriei

Conf. univ. ION ȘERBĂNESCU

Dezbatînd probleme de o însemnătate deosebită pentru viața politică a țării noastre, pentru adîncirea procesului de democratizare a societății noastre socialiste, plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 24-26 octombrie 1968, s-a înscris ca un moment marcant în viața națiunii noastre. Între problemele dezbătute, un loc central îl ocupă hotărârile privind măsurile organizatorice pentru întărirea continuă a unității morale-politice a poporului muncitor, a frației dintre oamenii muncii români și naționalitățile conlocuitoare, a coeziunii națiunii socialiste. Raportul prezentat plenarei de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general C. C. al

P.C.R., face o amplă analiză științifică a profundelor schimbări sociale-politice care s-au desfășurat în decursul revoluției și construcției socialiste, infățișează factorii obiectivi și subiectivi care au determinat ridicarea pe o treaptă superioară a raporturilor politice, sociale, naționale, între toate clasele și păturile sociale ale orînduirii socialiste din țara noastră. Noua fizionomie moral-politică a națiunii își are temelia obiectivă în faptul că puterea politică se află în minile poporului muncitor. În procesul continuu consolidării a proprietății socialiste

(Continuare în pag. a V-a)

Noul Combinat industrial de morărit și panificație din Sibiu: exterior și interior (procesul de fabricație este în mare parte automatizat). Foto: SORIN DAN

ÎNTR-UN SAT DIN BĂRĂGAN

Borcea e o comună mare de câmpie, cea mai mare comună din județul Ialomița. Cu oameni harnici cum rar se află, drept care, cele două cooperative agricole, mai todeauna campioane ca producție, sînt de-a dreptul înfloritoare, iar ei, sătenii, au gospodării prietenoase, cu tot ce le trebuie pentru un trai cuprins. Pămîntul a fost întotdeauna roditor pe aceste locuri și plugarii vrednici, numai că alături, orișic ar fi muncit, nu se alegeau cu mare lucru, de cînd fîntînea însă cele două cooperative agricole — printre primele în Bărăgan — traiau e altul și în fiecare an se investe un alt element de confort, adăugat coeficientului de civilizație, ce se răspîndește contagios în fiecare gospodărie. La început, au fost casele: toți le-au dărîmat pe cele vechi, ridicînd altele sănătoase, de cărămidă, cu camere multe, acoperite cu tablă, case frumoase, cu tindă sus-

tîntă de colonade. Apoi, au urmat sobele de teracotă, mobila nouă, mașinile de cusut, radiourile, aragazurile, bicicletele (acum, în urmă, și motocicletele), ba chiar mașinile de spălat electrice, televizoarele. Toată lumea din Borcea umblă bine îmbrăcată: și încă e chiar o întrecere în eleganță, extinsă și la fetele și băieții școlari, care nu se desehesc nici cum de orășeni. Si astfel, ca în multe sate de pe la noi, la Borcea, viața își urmează cursul cu adaosuri inerente de nou ce îndreaptă satul cu pași siguri către civilizație; între altele, munca s-a ușurat prin mecanizare, oamenii au evoluat, orizontul e lărgit prin școlile de tot felul care primesc generos pe fetele și băieții ce vor să se instruiască. Toți copiii învățat acum opt ani la școlile generale, ce sînt în număr de trei la Borcea, iar cei mai merituoși — și cifra lor e mare

— pornesc mai departe, către licee teoretice, agricole, școli profesionale de toate felurile. Chiar și fetele, lăsînd sfîșienia de-o parte, pleacă să învețe în școli chiar foarte departe de Bărăganul natal; de pildă, multe dintre ele dau acum examene tocmai la Galați, o la școlă profesională a M.I.A., pentru a se califica în profesii devenite necesare la Fetești (orășel situat la cîțiva kilometri de Borcea), unde s-a deschis o curaj de conservator. Aflului curajului către oraș pornește deci și din această comună ialomiteană, deocamdată neîngrijorată de răirarea brațelor de muncă în C.A.P., dată fiind evidența continuie a mecanizării a agriculturii.

MAI RĂMIN TINERI ÎN COMUNA? Putîni, dar mai rămin. Fetele, de pildă, care n-au pornit sau n-au reușit la școli, lucrează în cooperative agricole, la grădini ori în zootehnie și lucrează bine, cu continuitate și multe zile-muncă, dar... numai pînă se mărită. E drept, mica mecanizare, necesară ușurării muncii manuale, se află abia la început într-un domeniu care cere trudă, migală și destulă osteneală, adică legumicultura, zootehnia, unde lucrează în majoritate fete. Pricină pentru care — afirmă ele — după ce se mărită nu mai muncesc în cooperative agricole decît atît cît să le dea dreptul repartizării lotului individual, sau decît atunci cînd au luat „plugari”. Si, în consecință, ele caută cu tot dinadinsul un soț „salarizat”, deținător certitudinii că nu vor mai fi trimise să muncească la cîmp, la grădină sau la pășuni, ci vor fi păstrate numai și numai căsnicie. Sigur că toți vrem o armonie, desigur că e grea munca neajutată de mașini (deși trebuie recunoscut că e bine răsplătită), dar e ciudat că tinerii

„plugari” harnici, pricepuți, înstăriți și unor asemenea cooperative bogate și excelent organizate, cum sînt cele două C.A.P. din Borcea, nu oferă certitudine pentru fetele din sat! Mirajul evoluției către oraș, sau către profesii industriale îmbracă și astfel de neașteptate aspecte, bazate în această privință pe considerente nu todeauna temeinice și cu rezultate nu tocmai pozitive.

O MUNCA VITAL NECESARĂ, DE CARE NU SE PREA VORBESTE. La țară, nimeni își în nici un caz organizațiile (U.T.C.) nu întreprind nimic pentru a spulbera prejudecata inferiorității muncii plugărești, nimeni nu mai pomenesc de cinste și respectul datorat unei asemenea munci atît de utile, de vital necesară nouă, tuturor, sătenii sau orășeni. După cum nu există pretindința strădania de a lichida între totul prejudecata potrivit căreia tineretele cooperative trebuie să încheie cu munca la cooperativa agricolă o dată

VIORICA TĂNĂSESCU (Continuare în pag. a IV-a)

Primire la președintele Consiliului de Miniștri

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit marți pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste Cehoslovacie în Republica Socialistă România, dr. Karel Kurka, într-o vizită protocolară de prezentare. La întvedere, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, a participat Vasile Șandru, adjunct al ministrului afacerilor externe.

VIAȚA DE ORGANIZAȚIE

CRITERIUL SELECȚIEI — INTIMPLAREA?

Nu o statistică pretențioasă, și nici coloane interminabile de calcule, înșirate meticuloase, contabilice; o simplă privire aruncată în fugă peste două sau trei cifre este tot atît de suficientă. Din cei 3.800 de tineri care au intrat anul acesta în rîndurile organizației U.T.C. în județul Ialomița, de exemplu, 3.200 sînt elevi. Cifrele sînt, ca de obicei, zgîrcite în privința amănuntelor, ele nu au decît dorința de a contura imaginea de ansamblu într-un fel de concluzie sentențioasă. Dar realitatea pe care o dez-

văluie este, tocmai prin modul scurt și cuprinzător de prezentare, cu atît mai categorică. Așadar, aproape 85 la sută din total — elevi. La orășe, ca și la sate, la Slobozia, ca și la Grivița, să zicem. Și asta nu numai în județul Ialomița, fiindcă nu întimplător am țînt să adaug mai sus: de exemplu. Pe de o parte, expunerea de motive ar putea să argumenteze, D. MATAŁĂ (Continuare în pag. a II-a)

PIEȚELE, TOAMNA

A. I. ZĂINESCU

carî al fetelor de astă vară, morganice, trebuie că se despoște pămîntul ca un alut și acolo în rîuri pietrele își spun vechine răminere-n loc legendară și se înspresc albe la mal; trebuie că pretutindeni, de tot, toamna-să revindică vîrsta ca pe un talisman lingă frunze și sună încet cornul lunii de vîndătoare la sold. Alfel cum ar mai povesti orașele, alfel ce ar deschide prelung carul iernii către cetăți Rurală toamna, se simte acută în pluguri, așterne brazde pe șesuri și își insămîntează descultă tîlpile dinspre câmpii. De pe podgorii, răscopt, curge ca de pe acoperișuri un vin care răgușese nebun și înghețat, arde cu floare de brumă-n butoaie, trage pe corzi de viori și tambale lăutari de-numeric, țirzi. Toamna e-a mînilor, a întrebărilor. Urbanitatea ei ne-o revindică pietele, virtualul ei ne consumă ordent. Ferească-se piciorul de astăzi, ferească-se auzul de taceri! Vreau pasul înfundat pînă la glezne-n

(Continuare în pag. a II-a)

caleidoscop

Sora noastră cea în halat de lumină care intră în casă pe sîrmă și ne-aduce în față cele mai frumoase fete și băieți, dulcea noastră verisimilitudine de mîncărie cu „Evadatul” sim-bătă de simbătă, dar tot ea ne rupe gura cu „Sfîntul” și cu neffrății „Răzbu-nători” (ce trec prin sîduri, au ce ne aude fiecare, luînd alte piei), ei bine, a-cestă instituție numită pe scurt cu două litere: TV. Își merită elogiul general căpătat la sfîșitul unor săptămîni dulci cu Mexico, cu atletism, cu Viscoporan-leanu și Lia Manoliu în rolurile principale în drama nămintă Olimpiadă. A fost un efort suprem de a ne ține la cu ul-timele evenimente sportive și aparatul tehnic ce se lupă, pînă la intrarea în nou și superbul ei sediu, cu greutate pe care numai puțin le știu. merită, repet, toate grațitudinile.

Intr-o frumoasă ce-remonie, ușor solemnă, plină de humor, crainicii ce au ajutat la descrierea de la distanță a perfor-manțelor, au primit stringerea de mînă a intelectualului dispe-cer, Cristian Topes-cu, în semn de mul-tumire pentru devo-tamentul lor și am

teate disciplinele ce cred că nu există mîtușe sau unchi care să nu ceară rein-ființarea Hipodro-mului din București, acum după vederea acelei curse de neul-tate a Națiunilor, unde au defilat și au sîrit peste obstacole cele mai superbe a-

cul ceran simt nevoia să scriu imnuri interminabile despre armonie, despre gra-ție, despre curaj și nu știu mai ce. Imi este dor de marile filme de cow-boy, imi aduce aminte de toate poveștile cu ar-măsari intraripati. Imi miroase a șa, a fin, o să scriu sec-narii cu minji și o să arunc spre alte plă-nețe un mesaj în care să invit pe hă-nuții vecini să pro-teejeze calul dacă îl au.

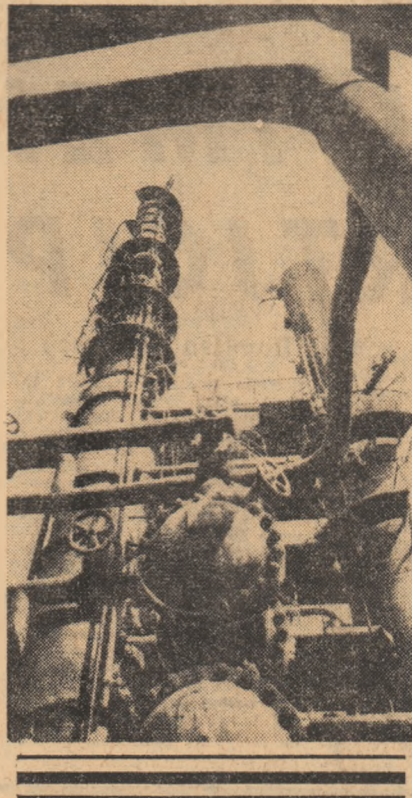
TV, mi-a amintit aria staturată, mi-a amintit toată istoria civilizației omenești. Eram contemporan cu Fidas și îl vedeam pe Platon în-cununat cu mășlin. Deasupra unei elipse de beton a are două săptămîni lungi de pace o flacăză super-bă. Ea a țînt lumea în loc de la faple negociate. În mili-oane de cămine tele-viziunea a vorbit despre crima de a tulbura pacea. E mult. E bine.

T. V.

EUGEN BARBU

Intrat cu toții, cum se spune, în obșniuit. Nu ne este ușor nici nouă, nici celor ce-au ostent și ne țîna trei pînă în zori. Totdeauna ma-rile evenimente ale lumii au fost însoți-te de o literatură, o-rală sau scrisă ce nu a scăpat nici celui mai indiferent om de pe glob. Avem spe-cialități în casă în

nimale pe care unii dintre noi le-au fa-cut într-o vreme sa-lam. Acelor dulci lec-turari, amatori de pro-duse picante de ca-baline, le-as da în te-le-zecordîng imaginele superbe! curse cu bare și șant, să-i perseceute și în sam-ni. De citeva zile de cînd am văzut minu-nații Ducipal pe mi-

„Sculpturi” in-dustriale din rafin-eria din orașul Gheorghiu-Dej

In curînd, fetele vor trebui să răspundă la întrebarea: CE DEFECTE AU BĂIEȚII? Iar băieții, replicînd, vor trebui să răspundă la întrebarea: CE DEFECTE AU FETELE?

Acestea sînt doar două din cele douăzeci de întrebări ale vîltoarei noastre anchete:

„FETELE DESPRE BĂIEȚI — BĂIEȚII DESPRE FETE”

În zilele următoare vom publica întregul chestionar. Răspunsurile fiecăruia vor fi comparate cu ale celorlalți, incluse în concluziile de ordin statistic, iar cele mai interesante răspunsuri vor vedea lumina tiparului. Pînă la apariția chestionarului, un sfat dat fetelor: gîndiți-vă încă de pe acum ce aveți de spus despre băieți. Aceleași sfat e absolut valabil și pentru băieții: gîndiți-vă din timp la tot ce aveți de spus despre fete. Căci ancheta noastră se va intitula:

„FETELE DESPRE BĂIEȚI — BĂIEȚII DESPRE FETE”

(Urmare din pag. 1)

nu fara sanse de izbavida, ca la urma urmei, cei mai multi tineri care implinesc virsta de 14 ani, sint, in momentul acela, elevi si atunci e obligatoriu ca numarul lor sa predominie. Pe de alta parte, exista o anumita doza de adevăr și în argumentul că în întreprinderi sau în comune, în mediul muncitoresc sau țărănesc, nu mai sînt decît prea puține posibilități de primire în U.T.C. tocmai pentru că și aceștia au devenit membri ai organizației la vremea lor, cînd aveau 14-15 ani și erau, deci, elevi. Aceptînd argumentele și recunoscînd valabilitatea lor, nu putem accepta însă și fatalismul neputincios cu care sînt rîstite, ridicarea din urechi pe care ești silit de fiecare dată să o subînțelegi. Atitudinea la care se apelează de cele mai multe ori nu este concluzia evidentă reușită în urma unui studiu amănunțit al posibilităților reale, ci dimpotrivă, încercarea să ascundă o realitate nu îndoielnic de bine cunoscută.

Nu mai departe decît la Ciocina. Mi se spune: „Noi nu mai avem tineri de primit în U.T.C., i-am primit pe toți. Apoi, după o pauză de gîndire, intervine așugărea transantă: sau aproape. Ceea ce mă lămurise pe deplin că de fapt nici secretarii comitetului comunal nu este chiar de tot sigur, că își mai lasă o mică porțiune de retragere pentru o eventuală confruntare cu cine știe ce fapt autentic. N-am insistat însă pentru că nici n-am urmărit altceva decît să știu dacă secretarii cunoscute cu precizie situația din comuna sa sau nu. La Grivă, însă împrejurările sînt și mai deosebite, cu toate că și aici mi s-a spus: „nu prea mai avem neuiticii dintre cooperatori”. Cu toate acestea, Grivă e o comună de 10.000 de suflete, iar organizația U.T.C. nu are decît vreo 500 de membri și e foarte greu de închipuit că aici s-a epuizat tot ce era vîrstă tină în toate satele comunei. Mai mult decît atât, anul acesta au fost primii în U.T.C. pe lângă elevi, și opt tineri cooperatori. Totuși, ceea ce dovedește nu numai că atunci cînd s-au căutat au mai fost găsiți, ci și că mai pot fi tot atât de bine și acum, alți dar niști de toată lumea sau neușiți în seamă, oricum, neșpuți decît după nume, cel mult, dar nu și

după dorința lor, formulată sau neformulată, de a fi primiți în organizație. Confirmarea am primit-o însă, într-un fel care înlăuntră orice îndoielă și demostrea elocvent că situația nu era deloc un accident, în comuna Dragoș Vodă. Aici am aflat că, printr-o cercetare mai atentă, făcută cu pasul din casă în casă s-au mai găsit, numai în satul de centru, 23 de tineri pînă la 26 de ani care n-au deschis încă porțile de intrare în U.T.C. Să fie oare o simplă excepție? Nu cred. Mai degrabă, abia acum pot să susțin cu toată încrederea că dacă în comune ca Ștefan cel Mare sau Ciurgeni, sau Modelu nu a fost primit nici un membru U.T.C. în întreg trimestrul III al anului, aceasta nu din cauză că se epuizaseră, cumva, „posibilitățile de primi-

toate deuna rezolvarea de moment: școala. Dezvoltați de comunitate cu care am stat de vorbă, cu o singură excepție, nimeni n-ă știu să-mi spună cîți din cîți, adică nu numai numărul de uteciți, ci și pe cel al tinerilor de vîrstă utecităci neprimiți încă în organizație. Un lucru care era poate unul din primele cu care trebuia să-și înceapă activitatea comitetul comunal se dovedea la distanțe de neînchipuit de preocupările sale. Impresia pe care mi-a lăsat-o o asemenea atitudine pe care o așezăm unii tineri care parcurge o bună bucată de drum cu ochii închiși, apoi deodată fucetinește pasul și se uită în jurul său la toate colturile de stradă. Nu o cere tinerii dintr-o dorință mai mult sau mai puțin explicabilă de a orîndui cifrele statistice, atîția în

CRITERIUL SELECȚIEI

re”, ci dintr-un alt motiv, mult mai la îndemînă: erau elevii în vacanță.

Adevărul este că la sate, pentru că despre ele vreau să scriu acum, primirea în U.T.C. se face cam la voia întâmplării. Ne ocupăm de ea doar atunci cînd primim sarcină, sau pe mai întrebăm cîeva „cum stăți cu primiriile” și de aceea nici nu se închează, așa cum ar fi firesc, într-un proces continuu și mai ales, ritmic. Iar atunci cînd sîntem întrebați, dăm fuga la elevi și ne punem în grabă pe mîini de o îndatorire care ar trebui să ne stea în fața ochilor în permanentă. Posibilitățile permanente de creștere a rîndurilor organizației rămîn însă de fiecare dată necunoscute secretarilor de comitete comunale U.T.C., pentru că nu s-a gîndit nimeni să raporteze aceste posibilități la numărul total de tineri existenți într-o comună sau alta, ci doar să se apeleze din cînd în cînd, la nevoie la locul unde gîm

dreapta, aștia în stînga. Mi se pare că înșiși viața, realitatea înconjurătoare, este cea care impune să ști de la bun început cu cine lucrezi, pe cine te poți baza și, în primul rînd, ce perspective de creștere are organizația pe care o conduci. Și numai studiul amănunțit al situației fiecărei tină din comună, cunoașterea lui din punct de vedere al pregătirii necesare pentru a deveni utecit, perseverența în timp, cu continuitate. În acest proces de cunoaștere este capabil să înălture caracterul întâmplător pe care îl are nu o dată acum actual primirii în U.T.C.

Comitetul județean U.T.C. Iași a luat și aștia și el nevoia să clarifice o astfel de stare de lucruri. Îngrijorat, poate pe bună dreptate, de niște date statistice care trădau o cuprindere nu tocmai laudabilă a tinerilor de la sate, a luat inițiativa de a afla cu certitudine situația de la fața locului. Dar a făcut-o în bună măsură tot funcționarele, ape-

CIND VA DEPĂȘI MINISTERUL ETAPA PROMISIUNILOR ?

(Urmare din pag. 1)

ficilă: producția marfă cîndută și încasată nu numai că n-a e-tins nicicînd planificat, dar, la sfîrșitul celui de al III-lea trimestru, înregistrarea o scădere față de sfîrșitul semestrului I, 73,6 la sută comparativ cu 93,1 la sută, planul însă a fost realizat, după 9 luni, cu un minus de 147 tone (la obiecte scolare), iar indicele de folosire a fondului de timp maxim disponibil este un număr 92,5 la sută. Dacă în primul articol, apărut în luna martie ac., atîtăm că în pierderea efectivă de timp, 5,7 la sută sînt reprezentate de concediile de boală, în prezent, ponderea acestora a crescut la 80-90 procente din fondul de timp neutilizat.

În urmă cu aproape o jumătate de an, inginerul Domhian Ionescu, directorul întreprinderii, ne spunea că „problema ventilației de aici va fi rezolvată, că se așteaptă din zi în zi proiectanții pentru a stabili ce variantă sîi fie adoptată”.

— Dacă vrei alte informații (de fapt în discuția cu tovarșul adjunct al ministrului n-am putut obține nici o informație) — n.a.) vî rog să luși legătura cu tovarșul director tehnic Badea.

L-am rugat pe tovarșul director să ne arate cauzele pentru care nici pînă astăzi L.P.C.F.C. nu are autorizație sanitară de funcționare.

— Pentru că n-am sîns încă microclimatul prescrip în norma republicane de protecție a muncii...

Dar de ce acest lucru nu s-a întimplat? La această întrebare răspunsul ferm a fost: „Un lucru este clar: conducerea ministerului s-a ocupat în insuficientă măsură de întreprinderea amintită și, în loc să se întreprindă măsuri energetice pentru curățarea aerului existentă și se notifică că „norma republicane sînt prea ridicate, că se impune o recuzare a acestora (o-firmațiile aparțin tovarșului director tehnic A. Badea), că ele nu vor putea fi atinse”.

Tovarășul adjunct al ministrului, Constantin Simion, ne asigură însă că nerezolvarea indicatorilor de plan nu s-ar datoră acestei probleme (lipsei de ventilație). Evident, sînt și alte numeroase cauze care au împiedat asupra desfășurării normale a activității economice a întreprinderii. Dar cum putem scăpa din vedere faptul că între folosirea ineficientă a timpului de lucru (și aici un rol deosebit îl are, microclimatul, condițiile de lucru la fiecare loc de muncă), utilizarea mașinilor și instalațiilor cu un randament scăzut, creșterea exagerată a fluctuației forței de muncă și rezultatele economico-financiare slabe ale întreprinderii, există un raport de directă proporționalitate? Aceste afirmații surprind. Surprind, pentru că ele vin tocmai din partea conducătorii ministerului, a factorului răspunzător de anomaliile ce persistă la întreprinderea ce-i este în directă subordonare.

TELEVIZIUNE

MIERCURI 30 OCTOMBRIE 1968

17.30 — Pentru elevi Consultativă la limba română (clasa a VII-a).

18.00 — Telecronica economică „Antotimp și... contratimp în construcții” (ancheta economică).

18.30 — Curs de limba germană.

19.00 — Club XX — emisiune pentru tineret.

19.30 — Teleturnalul de seară.

20.00 — Studiul de poezie „Brăncușiană” — versuri în lectura autorilor.

20.10 — Soliști de muzică populară.

20.30 — Reportaje de actualitate.

— Aprovizionarea Capitalei cu combustibil — reportaj ancheta.

— Un medic român decorat la cel de al doilea Seminar Internațional pentru profilaxia cancerului, desfășurat recent la Roma.

21.00 — Avangpremieră.

21.25 — Telectinematoca: „Casablanca” — cu Humphrey Bogart, Ingrid Bergman și Claude Rains.

22.45 — Estrada tineretii — muzică ușoară în interpretarea amatorilor.

23.00 — Teleturnalul de noapte.

23.10 — Inchiderea emisiunii.

CINEMA

NEÎNTELESUL rulează la Union (orele 15.30; 18; 20.00); Rahova (orele 15.30; 18; 20.30, duminică matineu ora 10.30).

VEȘNICUL ÎNTRIZIAT rulează la Feroviar (orele 8.30; 11; 13.30; 16; 18.30; 21); Excelsior (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.15; 20.30); Floreana (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.15; 20.30).

GUSTUL MIERII rulează la Înfrățirea (orele 15.30; 17.45).

STUDIUL DESPRE FEMEI rulează la Înfrățirea (orele 15.30; 17.45).

VERA CRUZ rulează la Patria (orele 9; 11.30; 14; 16.30; 19; 21.15); Festival (orele 8.45; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 21).

ANNA KARENINA rulează la Republica (orele 9; 12; 15; 18; 21).

SAMURAIUL rulează la Artă (orele 9-15.45 în continuare, 18; 20.15); Flamura (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.15; 20.30).

WEEKEND CU ANNA rulează la Cinematoca (orele 9; 12; 14; 16; 18.15; 20.30).

PIUL LUI TARZAN rulează la Luceafărul (orele 8.30; 10.15; 12.15; 14.15; 16.15; 18.15); Gloria (orele 8; 11.15; 13.30; 16; 18.15; 20.30); Modern (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21).

MINUNATA CĂLĂTORIE A LUI NILS HOLGERSSON rulează la Capitol (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 20.45).

INTELEPTUL DE PE MUNTILE BLESTEMATE rulează la Victoria (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21).

PRINTESA rulează la Central (orele 8.30; 11; 13.30; 16); VĂRĂ CĂPRICIOASĂ Central (orele 18.30; 20.45).

FORMUL CELOR DOĂ ÎNIMI rulează la Lumina (orele 8.45 —16.30 în continuare, 18.45; 20.45).

PLANETA MĂMUTELOR rulează la Doina (orele 9; 10; program pentru copii, 11.30; 13.45; 16; 18.30; 20.45); Grivița (orele 9; 11.15; 13.35; 16; 18.45; 20.50).

TREI COPIL „MINUNE” rulează la Buzesti (orele 15.30; 18; 20.30, duminică matineu ora 10).

VICONELE PLĂTEȘTE PO-LIȚA rulează la Dacia (orele 8.30 — 16.30 în continuare, 18.45 — 21); Flacăra (orele 15.30; 18).

LUSTRAGIUL rulează la Bucegi (orele 9; 11.15; 13.30; 16.15; 20.30); Tomis (orele 9 — 15.45 în continuare, 18.15 — 20.30).

JURNALUL UNEI FEMEI IN ALB rulează la Unirea (orele 15.30; 18; 20.15).

OPERATIUNEA SAN GENARU rulează la Lira (orele 15.30; 18; 20.30); Giulești (orele 10; 15.30; 18; 20.30).

SURPRIZILE DRAGOSTEI rulează la Drumul Sării (orele 8.45; 11; 13.30; 16; 18.30; 20).

CEI ȘAPTE SAMURAI rulează la Cotroceni (orele 15; 17.45; 20.30).

MĂRTURISIRILE UNUI DOMN CU CAMERA MOBILATĂ rulează la Melodia (orele 8.30; 11; 13.30; 16; 18.30; 21).

SUPLETE TARI (ambule seri) rulează la Voiga (orele 9.15; 12.30; 15.45; 19.15); Miorita (orele 9.30; 13; 16.30; 20).

ROATA VIETII rulează la Vitorul (orele 15.30; 18).

MOARTEA SE NUMEȘTE ENGELCHEN rulează la Vitorul (orele 20.30).

CĂDEREA IMPERIULUI ROMAN rulează la Aurora (orele 9; 12.30; 16; 19.30).

TESTAMENTUL UNUI PAȘĂ rulează la Mosilor (orele 15.30; 18; 20.30).

FRUMOSELE VACANȚE rulează la Popular (orele 8.30; 11; 13.30; 16; 18.30; 21).

WINNETOU (seria a III-a) rulează la Munca (orele 16; 18).

TAR ȘI GENERAL rulează la Munca (ora 20).

SĂ NU NE DESPĂRȚIM rulează la Flacăra (ora 20.30).

OSCAR rulează la Vitan (orele 15.30; 18).

FALSTAFF rulează la Vitan (ora 20.30).

TARZAN, OMUL MĂMUTĂ rulează la Progresul (orele 15.30; 18).

Carnet cinematografic

DOUĂ FILME DE RĂZBOI

„Inteleptul de pe muntile blestemate” e traducerea liberă a titlului puțin „comercial” „VUK DIN PROKLETIA” cum se numește filmul regizorului iugoslav Miomir Stamenkovic.

Eroii filmului sînt oameni dintr-un ținut aspru, Munții Prokleti, în vînta cărora războiul a intervenit brutal. Vuk — Inteleptul — e un fel de căpetenie, a-lăsat de consătenii săi pentru merite intangibile: cinste, vitejie.

Una din legile locului grăiește lapidar: „cînd îți se naște un fiu — sîdești un ploș, cînd îți moare fiul — taie ploșul”. Vuk a tăiat deja doi ploși. Mai are un fiu: Djahid, care a fuvătat la Roma, orăș aflat în lunga noapte a cămășilor negre. Revenit în ținutul natal, „cade” treptat sub influența unui politician abil, om de casă al ocupanților fasciști. Filmul urmărește în detașat la Djahid explicîndu-i datele principale. Ar părea o schemă de care multe filme de război s-au folosit din plin. Ceea ce „sustrage” producția lui Stamenkovic din serie e un plus de frustă veridicitate. Ținutul Djahid are o biografie ce inspiră mila. Designer, el nu e mai puțin vinovat de faptele sale. Apartenența la dorință de adevăr e o doră o sete de parvenire care justifică un orgoliu — exacerbat. Tragică n-înțelegerea a realității îl duce în fața armeei aflate în mina tatălui său, bătrînul Vuk. Și nu e vorba de un act justițiar al destinului ci de o lege de fier pe care oamenii munților o respectă fără șovăire, o lege care pedepsește nemilos trădarea.

Filmul are un molcom ritm de baladă care se sustrage totuși narativității. Subtextul lui preamărește

cu o rece emoție o demnitate de legendă, a lui Vuk din Prokletia. Tot inspirat de război e și filmul sovietic „Suflete tari”. El este ecranizarea „unui roman de Dimitrie Medvedev, al cărui erou a existat în realitate. Deci, reprezentă ceea ce s-ar numi un film de interes, dacă nu chiar de succes, știind că „memoriile”, scrise sau filmate, ale agenților secreți, acei anonimi și eroici factori care au declanșat incredibile evenimente reprezintă la ora actuală un gen de formidabil „tiraj”, cînd a vorba de carte, și de succes de casă, cînd a vorba de peliculă. Filmul despre acele „suflete tari” ale oamenilor aflați adînc în spațiile frontului dușman constituie o producție demnă de atenția și putea fi, dacă n-ar fi fost lungit pe două serii, un excelent film. Oricum, el relevă o atenție deosebită a realizatorilor pentru atmosferă. Eroul, Nicolai Kuznetsov, cel care apare deghizat în ofițerul hitlerist Paul Siebert, devine „credibil” din momentul în care e prezentat nu numai în lupturile spectaculoase și spectaculare, mai ales spectaculare cinematografice, prin acle puține vinovate de faptele sale. Interpretul principal Gunnar Tillska, pe care l-am văzut în filmele „Armata Codobaturilor” și „Capitanul Zero”, face față cu lejeritate unui rol care nu-i cere deosebite eforturi dramatice. De remarcat în afara imaginii lui Chernodub Cereșko, actrița Victoria Fedorova, pe care o vedem pentru prima dată pe ecrane noastre, ca și reînălțarea cu Via Artman — o stea în devenire a cinematografiei sovietice.

TUDOR STĂNESCU

PIEȚELE, TOAMNA

(Urmare din pag. 1)

toamna nu e altceva decît un ciclu al materiei însăși, un gest al ei, o naștere pe care în mod perpetuu și noi ne-o îngăduim. Leuze fructele toarnesc de fragede ce sînt și se încarcă simțurile grele cu miresme, poji să te privești ca-n lucrul de oglindă-n miezurile-altor clii de fructe și verdeturi înclît poji și rizi în limpede peștii lor ca într-o pîlnie pe mări, să spri în ele mut și să nădăduiești pînă la sunet în toamna, poji să-ți îngădui toamna ca pe o stare-a ta nată, ca pe o formă al tău, o funcție, ca pe o redare-o ta, fie. Nu mai pot de aceea înțelegerea piețelor, modul lor de a fi cosmic, toamna, nu mă pot abține de a mă înclîpăi în mijlocul lor, în căldăria de roade sorbind cu toate simțurile-odată și îmbrășiind jur-împrejur cit roata valurilor de ozon adînc al piețelor care devin largi universuri mirifice toamna, nu mă pot decide de imaginea deluroasă, criptică chiar ca un neverosimil sfînx.

seva doborînd și păsări din spre fructe, vreau mina dădora de struguri, vreau să fim pentru un ceas cît toate zilele din an, cît toată-nșurirea lor din calendare îngropăți pînă sub ochi în fructe, să adormim o noapte înveliri cu singur aerul călătorînd al piețelor, să ni se audă caldă răsufletarea-n fructe, să adormim pe legume în piețe, să ne trezim înfrigurăți pe ele ca într-un baldachin, să fie somnul-astfel o nemoipomenita avîntură o ochiului și a auzului și-a frunții, să ne gîndim toată ziua căpa la finia acestor incredibile piețe, chipul lor de departe, caleidoscopic și rar. Tot ceea a gonisit materia ca formulare a ei alegorică sade aici intronat ca un zeu la picioarele noastre, în imprecipitabila lege de a sluji. Cu aleasă zgîrcenie, frudă de foc mistuitoare, și-a rotunjii urmele-n lucruri și s-a adevărit din spre noi. Incit ai putea crede perfect că

— Este greu să vă răspund care este situația ventilației la ora actuală în această întreprindere — ne răspunde dînsul. Mai ales că avem de urmărit 52 de unități industriale din cadrul ministerului. Nu le putem cuprinde, deodată, pe toate.

— Dar la unitatea de care ne ocupăm ați fost cu o zi înainte l-

ORIZONTUL CULTURAL AL TÎNĂRULUI SCRITOR

SENTIMENTUL PARTICIPĂRII

Dumitru Dinulescu

litică a țării, abnegația politică a acestui popor, entuziasmul său, bucuria sau dezamăgirea, stîmna sau regretul, studiate atent, și din perspectivă istorică, fără păreri preconcepționate, fără fraze învățate pe dinafară pot crea cu rafinament și forță imaginea reală, cu ambiguitatea și chiar nonsalanța specifice acestui popor, care nu este mai bun sau, mai rău, a-tunci cînd epitetul este de o parte sau de alta a axei etichetării etice. Iar spiritul național este și rezultatul unor experiențe de viață realizate într-un mod cit mai personal, mai individual, forțarea amănunțului constituind însăși existența funcției artistice a creatorului.

O experiență personală de mare acuitate în acest sens este, de exemplu, și călătoria în strălătată, care ție dă și ea, prin relație, sentimentul apartenenței

Cultura unui om nu este neapărat o recuzită, un bășchet de obiecte, așa cum s-a conceput în lumea noastră, dar ea este un proces de îmbogățire a viziunii unei persoane prin adăugiri selectate atent, adevăratei încredințări din anumite momente adevărate salutare realizate ale situației de conștiință ale aceluși personaj. Poate în această dată să se vorbească despre scriitor sau numai un scriitor? Iată, sîntem nevoiți de a ne gândi la creșterea unei opere, operă care să se distacească în acumulările de cultură, de cele mai multe ori întâmplătoare, sau aparatul întâmplătoare. Fără să se descearbă de omul de știință scriitorul sau pictorul sau regizorul sau oricare altă specie de artist își creează operele în funcție de aceste acumulări mai mult sau mai puțin întâmplătoare, aparent întâmplătoare. Rostul său este nu de a epuiza un domeniu, el de a combina date din domenii aparent diferite, sintetizînd la nivelul eu-lui său artistic semnificația acestor date aparent dezlegate.

Cultura nu înseamnă, așa cum se vulgarizează uneori din sfinte motive educative sau metodologice, numai cărțile citite, filmele și piesele văzute, labiturile și clădirile admirate, cultura științifică și tehnică, muzica și celelalte forme preluorate ale realității. Cel puțin pentru un scriitor, cultura nu înseamnă numai aceste preluorări motivate, cultura sa adevărată este însăși natura, cu peisajele, personajele, situațiile cazurite, decepțiile, dezamăgiri, nădejdiile, stările de alerte, teama, puterea, sinceritatea, nervii, confesiunile, dăruirea, dezgustul, ambiția, îndolala și alte numeroase noțiuni abstracte, care se dezvoltă rar, pareimonios, celui aibă, dornic să răstălmăcească greșelile și adevărurile, să demonstreze existența și esența, să neghe sau să dezbătă îndoielile sau orice

unul echilibru de relații. Acest spirit selectiv largăstărea sentimentul național și în luarea de cunoștiință cu ceea ce s-a creat și se creează în celelalte arte în perimetrul spiritual românesc, preferîndu-l, și spuzăm, pe Enescu lui Ciprian Porumbescu, ori pe Tăculescu lui Aman. Scriitorul de azi are sentimentul de onoare al existenței pe pozii mare clasă, al avîntului însă dorit prin personalități rîzlete ale prozei și criticii, dar și sentimentul de insa-

ria față de existența în bună parte neconcludentă a dramaturgiei și, mai ales, a scrierilor pentru cinematograf și televiziune. Atunci cînd există, totuși, în aceste domenii interpreti de mare valoare! Putem spune atunci că o cultură este neapărat un sentiment de conștiință, acest sentiment necesarîndu-se însă în cazul unui scriitor la o poziție pasivă. Fîlndă scriitorul autentic are senzația participării la actul de cultură, general și particular, și de aceea participarea la un moment dat mai ales în acele domenii unde lucrurile merg mai prost din dorința de a contribui activ la îndepărtarea lacunelor mi se pare un act de conștiință patriotică. Este o datorie, mai ales pentru scriito-

Spre unul din izvoarele Olăneștii

EU TU EL

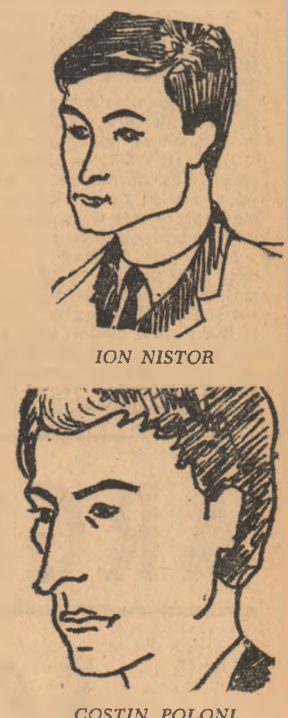
Incepind din acest an o noua clasa a XII-a configureaza profilul liceelor noastre. Prin virtute si universul de cunostinte elevii acestei clase sint, firesc, diferiti de absolventii de pina acum ai acestor scoli. Ce probleme noi cred ei ca implica aceasta noua clasa. Ce framintari au, ce opinii despre relatiile lor cu scoala, despre sarcinile si viitorul lor. Publicam in pagina de fata raspunsuri ale unor elevi de la liceul „N. Bălcescu” din Craiova. Sint in aceste raspunsuri exagerari, sint atitudini subiective, la care se poate replica, raspunsuri ce se cer corectate. Dar credem ca sint si unele adevaruri de care se cere jinit seama. Iata de ce amintim concluziile si invitam la completari si dezbateri pe colegii lor din clasele a XII-a si — insotindu-ne invitatia de respectul ca il purtam permanent — pe tovarasi profesori ala celor experienta si discernamint didactic sint necesare in elucidarea acestor cîteva aspecte, cuprinse in pagina de fata, precum si a altora care — nefind enuntate, desi exista! — urmeaza a le sesiza in cadrul dezbaterii noastre.

ore pe saptamina, manualul experimental de limba romana are 320 de pagini iar programa prevede tot trei ore pe saptamina. Costin P. — Si apoi in actualul manual de literatura (fiindca a venit vorba despre el) sint incluzi aproximativ 40 de scriitori, pe linga o serie de alte probleme ale literaturii, in timp ce in ceilalti ani se studiau 20 de scriitori (in medie) si aceasta in trei trimestre. N. Mihai — Si dupa cum s-a mai spus, biologia (300 pagini), psihologia si logica (total 250 pagini) sint predate in cite o ora pe saptamina. Tovarasi profesori sint nevoiti sa predea lectii intrinse, ceea ce duce la suprasolicitarile noastre. Nicolae M. — Evident, rolul principal in organizarea procesului de invatatura, in elaborarea programelor scolare il au tovarasi profesori si, in primul rind, Ministerul Invatamintului. Consideram totusi, ca ar fi util ca la luarea unor masuri la elaborarea unor manuale noi, sa se sonda si opinia elevilor din

DIALOG DESPRE VIATA Motto: Elevul — Ce este viata? Profesorul — Viata este forma superioara, complexa de circulatie a materiei. Ligia R. — Tineri de virsta noastra, sau cu un an mai mari sint deja studenti, puternic ancorati in realitate, in viata. Noi, elevii sintem priviti in comun. Si cite o data se niveleaza orice incercare de subliniere a personalitatii. Ca un exemplu: se mai intimpla ca la lectie sa fie invitati elevii cu urmatoarea formula: „Sa iasa la lectie de la numarul 180 la 185 inclusiv”. Fara comentariu! Ovidiu Ghiță — Cred ca tre-

de libertati asteptate acum ca un pom de iarna? Cred ca ar fi cu mult mai bine, daca noi, cei din clasa a XII-a am fi pregatiti pentru viitorul apropiat, daca in normele scolare s-ar prevedea nuanțele necesare pentru cei de nouasprezece ani. Doru Enculescu — Dorim cu toti sa devenim adevarate personalitati in domeniul indragit. Avem virsta idealurilor generoase, virsta la care fara sa fim Arhimede crezi ca poti rasturna lumea (chiar si fara punct de sprijin), dar citi dintre noi vor sti sa descopere valoarea reala a propriului eu. Ligia R. — La fel, ne intereseaza in mod deosebit problema alegerii drumului in viata. De aceea socot ca ar fi foarte bine dacu s-ar organiza de catre scoala, de catre organizatia U.T.C. intilniri cu personalitati din diferite domenii de activitate, care sa nu se margineasca sa ne prezinte cerintele exprese ale meseriei, avantajele si dezavantajele ei, ci sa ne-o descrie mai mult de pe latura morala, sociala, privita din punctul de vedere al greutatilor dar si satisfactiilor pe care ea le poate oferi. Exista o pasiune in noi si ea trebuie alimentata, dar nu numai cu cifre. Doru E. — Totusi orela de dirigentie sint insuficiente, pentru a se gasi in cadrul lor raspunsuri la toate problemele noastre. Numeroase obiecte de studiu isi aduc fiecare contributia la pregatirea noastra pentru viata. De ce atunci probleme incluse in programa scolară, probleme importante pentru formarea noastra sint ocolite sistematic? Astfel capitoul „Organe sexuale” din manualul de anatomie si fiziologie a omului a fost pur si simplu omis. Sau poate este o problema minoră!

E pur si simplu nefiresc sa-ti inchipui ca un om de nouasprezece ani nu stie ce a sarbatorit la 1 Mai, de exemplu. Rodica D. — Exista si numeroase exemple fericite. Subiecte ca: „Colegialitate, prietenie, dragoste”, „Secretul invingerii greutatilor”, „Ce calitati considerati ca trebuie sa aiba un tinar de nouasprezece ani?” sint viu disputate de elevi. Ovidiu G. — Ne intereseaza problemele tineretului din intreaga lume, probleme care cer maximum de seriozitate. Fenomenele ca beat si hippy constituie un exemplu. Se discută prea puțin despre relatiile dintre noi, despre dragoste. Din presa noastra am aflat ca aceasta constituie o problema generală. Am putea s-o discutăm pe larg. Dar nu avem informatiile necesare. La fel ar fi bine sa fie luate in discutie si alte aspecte ale vietii ca furturile zburătoare, descoperirile arheologice sau cercetarea oceanului terestru. De ce sint ocolite astfel de subiecte? Ligia R. — La fel, ne intereseaza in mod deosebit problema alegerii drumului in viata. De aceea socot ca ar fi foarte bine dacu s-ar organiza de catre scoala, de catre organizatia U.T.C. intilniri cu personalitati din diferite domenii de activitate, care sa nu se margineasca sa ne prezinte cerintele exprese ale meseriei, avantajele si dezavantajele ei, ci sa ne-o descrie mai mult de pe latura morala, sociala, privita din punctul de vedere al greutatilor dar si satisfactiilor pe care ea le poate oferi. Exista o pasiune in noi si ea trebuie alimentata, dar nu numai cu cifre. Doru E. — Totusi orela de dirigentie sint insuficiente, pentru a se gasi in cadrul lor raspunsuri la toate problemele noastre. Numeroase obiecte de studiu isi aduc fiecare contributia la pregatirea noastra pentru viata. De ce atunci probleme incluse in programa scolară, probleme importante pentru formarea noastra sint ocolite sistematic? Astfel capitoul „Organe sexuale” din manualul de anatomie si fiziologie a omului a fost pur si simplu omis. Sau poate este o problema minoră!

ION NISTOR

COSTIN POLONI

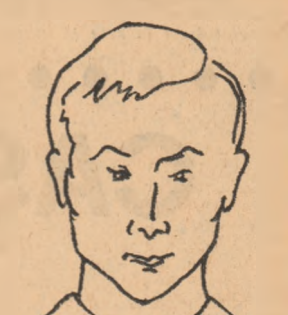
MIHAI NEDELCOVICI

LIGIA REZEANU

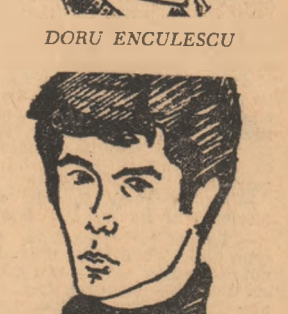
RODICA DINULUI

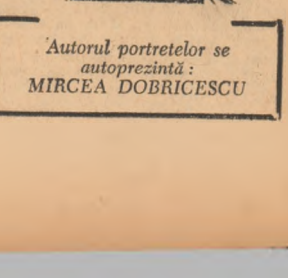
DANIELA CRĂSNARU

NICOLAE MORANDINI

TOMIȚA VOICULESCU

RADU NICA

DANIELA CRĂSNARU

NICOLAE MORANDINI

TOMIȚA VOICULESCU

RADU NICA

DANIELA CRĂSNARU

NICOLAE MORANDINI

TOMIȚA VOICULESCU

RADU NICA

DANIELA CRĂSNARU

NICOLAE MORANDINI

TOMIȚA VOICULESCU

RADU NICA

DANIELA CRĂSNARU

NICOLAE MORANDINI

TOMIȚA VOICULESCU

RADU NICA

DANIELA CRĂSNARU

NICOLAE MORANDINI

TOMIȚA VOICULESCU

RADU NICA

DANIELA CRĂSNARU

NICOLAE MORANDINI

TOMIȚA VOICULESCU

RADU NICA

DANIELA CRĂSNARU

NICOLAE MORANDINI

TOMIȚA VOICULESCU

RADU NICA

DANIELA CRĂSNARU

NICOLAE MORANDINI

TOMIȚA VOICULESCU

RADU NICA

DANIELA CRĂSNARU

NICOLAE MORANDINI

TOMIȚA VOICULESCU

RADU NICA

DANIELA CRĂSNARU

NICOLAE MORANDINI

TOMIȚA VOICULESCU

RADU NICA

DANIELA CRĂSNARU

NICOLAE MORANDINI

TOMIȚA VOICULESCU

RADU NICA

DANIELA CRĂSNARU

NICOLAE MORANDINI

TOMIȚA VOICULESCU

RADU NICA

DANIELA CRĂSNARU

NICOLAE MORANDINI

TOMIȚA VOICULESCU

RADU NICA

DANIELA CRĂSNARU

NICOLAE MORANDINI

TOMIȚA VOICULESCU

RADU NICA

DANIELA CRĂSNARU

NICOLAE MORANDINI

TOMIȚA VOICULESCU

RADU NICA

DANIELA CRĂSNARU

NICOLAE MORANDINI

TOMIȚA VOICULESCU

RADU NICA

DANIELA CRĂSNARU

NICOLAE MORANDINI

TOMIȚA VOICULESCU

RADU NICA

DANIELA CRĂSNARU

NICOLAE MORANDINI

TOMIȚA VOICULESCU

RADU NICA

DANIELA CRĂSNARU

NICOLAE MORANDINI

TOMIȚA VOICULESCU

RADU NICA

DANIELA CRĂSNARU

NICOLAE MORANDINI

TOMIȚA VOICULESCU

RADU NICA

DANIELA CRĂSNARU

NICOLAE MORANDINI

TOMIȚA VOICULESCU

RADU NICA

DANIELA CRĂSNARU

NICOLAE MORANDINI

TOMIȚA VOICULESCU

RADU NICA

DANIELA CRĂSNARU

NICOLAE MORANDINI

TOMIȚA VOICULESCU

RADU NICA

DANIELA CRĂSNARU

NICOLAE MORANDINI

MERITĂM RESPECTUL CELOR DIN JUR?

prisoșină respectul celor din jur și aceasta nu fiindcă alți tineri de nouasprezece ani sint strungari, frezari sau bobinari, frunțași chiar in munca lor, respectați ca atare (deci virsta nu se opune cu nimic afirmării unor calități și implicit respectului celui care le are), ci pentru că e timpul in care oamenii trebuie să ne-nțoarcă o data mai mult respectul și încrederea pe care noi le-o arătăm. E un proces firesc și nu trebuie frinat.

Daniela C. — La școală facem cunoștință cu Emma Bovary, cu Doamna de Renal, cu Tess d'Urberville, deci programa nu se sfiește să cuprindă opere în care viața e privită din cele mai diferite unghiuri. De ce atunci, cînd sintem văzuți cu un coleg, cu un prieten, sintem imediat catalogate ca mergînd spre prăpastie. Și băieții sint în aceeași situație.

Tomita V. — In legătură cu cele spuse mai sus, se mai intimpla ca fiind cu o colegă (poate de la altă școală) să intilnești pe stradă un tovarăș profesor. Il saluți și nu-ți răspunde. Cum să procedezi într-o astfel de situație?

Daniela Crăsnaru — Ni se spune că în urmă cu ani elevii din clasele superioare erau salutați de către cei mici cu un respect sensibil egal cu cel datorat profesorilor. La noi nu se-ntîm acest lucru. Explicația nu poate sta decît în faptul că nu sintem tratați în mod diferențiat. Sigur că atunci cînd un elev din clasa a IX-a sau a X-a ne va vedea pe coridor primind mustrarea unui tovarăș profesor, tare, în fața tuturor elevilor, nu se mai poate vorbi de respect.

Radu Nica — E drept că nu întotdeauna avem o tinută, sau chiar o purtare exemplară, dar toate acestea se pot remedia nu neapărat prin ridicarea în piciorate în plină clasă. In acest caz ne simțim nedreptățiți, înjosiți chiar, iar efectul poate fi contrar celui scontat. Și apoi ne mai mirăm de unde apare, spiritul de frondă, de blazare chiar la cite unii dintre noi.

Tomita V. — Face foarte mult un gest prin care cineva îți arată că te socotește om matur, că are încredere în tine, în capacitatea ta de dăruire și dezvoltare. Personalitatea se dezvoltă, e drept, prin colectiv, dar stimulînd individualitatea. Nu există rețete pentru creșterea cu succes a elevilor și cu atît mai mult faptul că sintem priviți în masă, fără nici o diferențiere ne privează de posibilitatea de a fi descoperiți și cultivați, educați ca atare.

Daniela Crăsnaru — Ar mai fi o problemă: uniforma. Nu e cazul să mai amintesc calitatea materialului, pentru că despre asta s-a tot vorbit și tot în zadar. Problema este cu totul alta. Sintem întrebați de ce nu purtăm fi stradă uniforme. Răspunsul este că în afară de calitate, ele impune (oare?!?) celor care ne-nconjoară un comportament aparte. De cite ori sintem văzuți în uniformă sintem lăsați la o parte, la cozi, în autobuz, priviți chiar cu suspiciune, aș putea zice, pe cînd atunci cînd purtăm haine obișnuite ni se acordă respectul cuvenit...

Cu 12 elevi de la Liceul „N. Bălcescu” din Craiova despre:

Clasa a XII-a

Nouasprezece ani este virsta unor justificate avinturi, a unor neprecupețite rezerve de pasiune. Și poate din această cauză senzația că la jumătatea zilei, sub soarele unui octombrie generos, părăsim liceul improspătînd aerul cetății și bulevardele, se asociază cu conștiința unei virste care-și are întrebările ei, întrebări care se doresc marit dezlegate. 19 ani reprezintă de fapt o certitudine. Putem sta aplicați — uneori foarte grav și cinstit — asupra unor cuvinte și a unor sentimente. Sint cuvinte și sentimente proprii unei virste, unei generații.

Ceea ce încercăm acum e de fapt organizarea unui colochiu cu cei care nu peste mult timp vor termina liceul. S-a bătut multă vreme monedă pe așazio „intreare în viață”, pe accentuarea seriozității, necesară virstei. Și totuși credem că sintem deja, nu la „porțile vieții”, ci în ea. Trecerea s-a făcut pe nesimțite. Fără ari atenți, institutori sau părinți au stat aplicați asupra sufletelor noastre, vechind alchimia unor transformări, unor deveniri. La virsta aceasta putem fi deja studenți în acel prim an atît de sever delimitat, de ultimul an de liceu. S-a produs o restituire de valori, o transformare nu numai în structura procesului de învățămînt, dar chiar în însăși structura formației noastre privită în ansamblu ei. Aceasta clasă a XII-a ar trebui să fie,

O pagină a fetelor de la sate înseamnă în primul rând o pagină de viață, o pagină de muncă și de învățare. În mediul rural, viața este mai săracă și mai grea decât în oraș. Fetele din sate trebuie să învețe să muncească din timp, să se obișnuiească cu viața de muncă și să se pregătească pentru viața de adultă. În același timp, trebuie să aibă acces la învățământ și să se perfecționeze profesional.

Deci, fetele cu nume de floare de cimp, cu nume în care vocalele și consoanele se îmbină într-un fel anume și de neconcep în mediul citadin, vor discuta și se vor gândi asupra întrebărilor vieții lor. Un nou statut al fetelor de la sate, o nouă concepție modernă despre viața noastră va fi scrisă de înșiși vorbire, comunicarea lor directă.

GABRIELA MELINESCU

(Urmare din pag. 1)

emisiunile pentru sate, nici la cele pentru tineret. doar la cele cu muzică populară, foarte rar merg la cinematograful și alt. Nu citesc aproape niciodată nimic; rar, foarte rar, cite o carte sau ziarul județean, abonamentul fiind ridicat adeseori doar bilunar, în pachete nedeslate. Biblioteca comunei afirmă că are 920 de cititori permanenți — în majoritate intelectuali, sau alte profesii, extrem de rar cooperatori agricoli și aproape niciodată fete sau femei care lucrează în C.A.P. Unică predicție a fetelor pentru timpul liber: balul. „Să ne distrăm și noi, cit simțim fete, că pe urmă... — Pe urmă ce? — Nu ne mai lasă nicișeri bărbatul, soacra” (Victoria Neagu, 18 ani, muncitoare la grădina C.A.P. „7 Noiembrie”). Interese deosebit pentru altă îndelungă lectură numai sporadic: „Aș asculta conferințe pe teme litem-

distractive (adică, de fapt, același lucru) — „acțiuni” la care, după viziunea sătească, nu mai au ce căuta cei ce s-au așezat la casa lor.

Președintele C.A.P. „7 Noiembrie”, Petra Popescu, își aduce aminte cu nostalgie chiar, de vremea, deloc îndepărtată, când era utecist și se realiza o sumedenie de acțiuni interesante, care adunau tot satul, de ore și zile de volanșă muncă voluntară, cînd au făcut stadionul, ori parcul, de brigăzi culturale cu echipe de teatru, cor, serbări, baluri de adunări unde se discuteau cu mare aprindere probleme care ardeau pe ei, pe tineri... Acum, nici măcar la „Ziua recoltei” — și era o zi frumoasă de toamnă! — cînd s-a organizat în parcul expoziție cu toate bogățiile de roade, nu s-a recitat măcar o poezie — spune, cu năduf, președintele rămas tot ti-

netat să aibă, fiindcă biroul U.T.C. din comună realizează totdeauna o deservire deosebită mobilizată în jurul săteștii (Virginia Luță). De altfel, cadrele didactice, fac echipe, aducându-și cu ele, din oraș, cărți, reviste, cărți culturale, unde, de pildă, nici ambianța nu e prea civilizată și nici cine știe ce interesată. Dar pentru înlocuirea unor elemente de civilizație, în ce privește, să zicem, comportarea, ori a unui coeficient de interes de ordin spiritual, nici cadrele didactice, nici U.T.C. nu întreprind în fapt nimic. Așa că, de pildă, din „Joia tineretului” n-a mai rămas decât obiceiul de a veni la câmpul cultural, care le prezintă însă o dumșănoasă viață incuțată.

Cine să-l învețe pe tineri să se poarte? Cine să-l învețe să deprindă obișnuința cititului? (Le-

ar fi, și mai ales dacă conținutul lor ar fi îndreptat, într-adevăr, spre ridicarea culturală, educativă și, în general, spirituală a tinerilor săteni și sătene. În cadrul planului de conferințe al intelectualilor satului, doctorii își pușuș la vorbă pe teme medicale, inginerii pe teme agricole, profesorii pe teme istorice, culturale-patriotice. Așa se afirmă că s-a făcut — extrem de rar, dar s-a mai făcut — și așa se promite că se va continua. Invățătura Maria Molescu, responsabilă pentru munca cu femeile în biroul P.C.R. pe comună, ne asigură că acum, venind toamna, se vor relua vechile acțiuni educative (vechi și cam învechite ca formă, credem, că să mai fiină trează interesul fetelor), la care vor invita și neveste mai tinere; cercuri de citit, gospodărești, sfaturi medicale, igienice etc., etc. Sînt, așadar, câteva proiecte care, realizate — dar realizate cu devotament real — ar putea constitui un început de răspuns la întrebările de mai sus. Dar numai un început, fiindcă întrebările își vor păstra multă vreme greutatea, actualitatea și numai o mare neîncredere în viitor le va putea opăși în viitor obștului.

ARGUMENTELE VIETII

În țara noastră, în industrie și în agricultură, ca și în alte domenii o creștere constantă în creșterea atîtădată pentru afirmarea tot mai deplină a entuziasmului și energiei creatoare caracteristice tineretului. Marile complexe zootehnice de tip industrial, cele 3 milioane ha pe care se vor extinde grădinițele pînă în 1975, șantierile de hidroenergie din lunca Dunării care au scos de sub inundații sute de mii de hectare de teren, întreprinderile și fermele agricole de stat sau cooperativate agricole însumează un cîmp vast de activitate și afirmare pentru tot oamenii muncii din agricultură, dar mai ales pentru tineretul săteț. Din rândurile tinerilor și tinerelor se formează cadre de nădejde pentru toate sectoarele agriculturii. Întrebarea care se pune este dacă băieții și fetele de la sate sînt îndrumați și sprijiniți corespunzător pentru a-și alege și a se califica în diverse meserii potrivite cu înclinația și puterea de muncă a fiecăruia. Se ocupă în suficientă măsură dascălii, organizațiile de pionieri de tineret, părinții de pregătirea tineretului de la sate pentru a folosi din plin toate condițiile create de statul nostru pentru ca tinerii să devină cadre de nădejde bine calificate și educate, temelia de bază a societății noastre socialiste?

Statul a creat condiții bune, egale pentru tot tineretul țării. Este firesc ca o parte din tineretul săteț să asigure brașe de muncă bine calificate pentru industrie, pentru șantierile de construcții sau să se consacre profesiunilor intelectuale după cum e firesc ca mulți tineri să rămîină ori să se întorcă la sate după absolvirea școlilor.

Transformările socialiste ce au avut loc în viața satului, progresele evidente în domeniul mecanizării agriculturii eliberează tineretul de la sate de o seamă de munci împovărătoare care, în trecut au făcut ca cei de la sate să fie considerați „truditori ai pămîntului”. În prezent, aplicarea tehnicii și științei agricole moderne necesită tot mai multe cadre bine calificate. Tineretul de la sate și indeo-

sebi fetele aduc o contribuție însemnată în toate sectoarele de activitate acolo unde este nevoie de o muncă perseverentă, de multă răbdare și prietenie. Foarte adesea tineretele fetei dețin rezultate remarcabile în meseriile care au drept scop mărirea producției de carne, lapte, leșume etc. Mii și mii de tineri au dobîndit știință și încrederea binemeritată din partea colectivului din care fac parte pentru activitatea rodnică depusă. La cooperativa agricolă din Chirnoș, de pildă, lucrează în sectorul arboric o mulțime de femei, majoritatea tinere, care au dobîndit multă îndemnare, precizie, hărnicie și răbdare în creșterea pășunilor; cu fiecare an care trece ele dezvoltă continuu agricultura, sector de producție în care obșia rezultate evidente. În acest an, din creșterea arborilor, s-au obșit la Chirnoș veneturi de peste o jumătate milion de lei. O contribuție însemnată o aduce tineretele fetei în secțiile casnice de prelucrare care constituie un izvor de veneturi pentru cooperatori. Cooperatorii din Călugărești obșia un venit anual de circa 1 milion de lei din prelucrarea sorghului sau din cultivarea floarelor de soia, creșterea porcinilor, etc. Desigur sînt încă multe alte activități unde fetele aduc o contribuție însemnată. Dar erimă în același timp o opoziție deosebită, rîu înțelesă în promisiunile tinerelor fete în munci de răspundere. Deși în unele cooperative agricole există brigăzi și echipe formate numai din femei și fete, în celelalte în gospodăriile și zootehnice, acestea sînt conduse de bărbai. Sînt multe cazuri cînd fetele trimis la școlile de calificare și specializare după absolvirea lui de obșia de a se reînscrice în meseriile care au suporșe obșia de școlii, organizare și se încadrează în alte unități economice, care nu au nimic comun cu meseria pe care au învățat-o respectivel. Și într-un caz și-a călădit, lucrurile nu se așă pe un făgaș normal și se soldează de cele mai multe ori cu consecințe negative: alți pentru așățiile respicitive ori și pentru cei în cauză.

FLOREA CEAUȘESCU

despre noi

ÎNTR-UN SAT DIN BĂRĂGAN

— Dar citești ceva? — Nu, de cînd am terminat școala n-am mai citit nici o carte” (Vasilia Marinca, 16 ani, cooperatoare la aceeași C.A.P.). Însă neînchipuit de rar și extrem de pușini sînt cei ce se străduiesc — cu pricepere și consecvență — să stîmească, să țină treaz un cît de incipient interes de ordin spiritual.

— Dar cu ce se indelectează ORGANIZAȚIA U.T.C.? În primul rînd, numără în rîndurile ei 585 de tineri, dintre care 226 fete; din cei 21 membri care alcătuiesc biroul U.T.C., 5 sînt fete. Ultimele două Bărgănești au însă o bizară particularitate: ele se consideră aparținătoare ale organizației numai pînă la mărșii. Nici o zi mai mult, „Obșieul” e alt de înradăcit, înțit chiar și activiștii U.T.C. locali ori județeni îl privesc, dacă nu chiar aprobativ, în orice caz doar constativ și, firește, iremediabil. Anomalia pornește de la atribuțiile asumate extrem de unilateral de multe organizații U.T.C. sătești, iar Bărgănești face excepție; numai baluri și seri

năr — nu s-a cîntat un cîntec, nu s-a dansat o melodie, nimic.

ÎN SCHIMB, MARE DIVERȘITATE DE PĂRERI. Secretarul U.T.C. Anghel Constantin, vechi de peste opt ani în această funcție, recunoaște și el că alătdata se organizează tot felul de lucruri interesante, dar că acum, mai ales pe plan educativ-cultural, nu se mai realizează nimic. El găsește că toată pricina stă în lipsa de director la cîmpul cultural, lipsă ce se prelungește în fapt de prin primăvară. Și mai găsește că de pildă, cadrele didactice care, de altfel, sînt plătite să presteze săptămînal 6 ore de muncă obștăcească, ar trebui să dea o mai solidă mîină de ajutor la inițierea și organizarea unor acțiuni cu adevărat instructive, educative, pentru tineret. Cadrele didactice — adevărat, în cadrul de cîteva zeci la Bărgănești — ală însă cu surprindere de acest transfer al atribuțiilor organizației U.T.C.; ele afirmă că, într-adevăr, ar putea, ar trebui chiar să aibă inițiativa de ordin educativ, cultural, dar că au in-

terbări la care s-a răspuns în trecut. În prezent, în organizația U.T.C. din care faceți parte: obșia sau fetele? • În organizația dumneavoastră U.T.C. s-au organizat acțiuni dedicate special tinerelor fete? • Ce continut ar trebui să aibă aceste acțiuni, pentru a fi cu adevărat folositoare? • Ce credeți că trebuie întreprins, în primul rînd, pentru ridicarea satului dumneavoastră și, desigur, a satelor, la un nivel mai înalt de civilizație?

Este normal și firesc ca tinerii să-și stie gîndurile, dorințele, ce vrea de la viață, cum înțelege el să-și călădească viitorul. Căci așa e familia, o construcție. Dragostea e temelie. Ce puș deasupra? Cu ce elădești casa? Doar cu viașii? Și cu ele, dar muncind. Din greu și zilnic. Pînă apar pereții, acoperșii, ferestrele, florile. Adică bucuriile.

— Cu mine? Nu o să aibă de ce. Dacă totuși îl lasă... — Nu poți să mai iubesci un astfel de om. Dar, ce a-o să mă mărită niciodată cu un călădu care să devină sau cum spuneti dumneavoastră. Pentru un noi, casa, familia, nevasta, sînt de mare pret. Sînt mîndria lui.

PAGINA TINERELOR CITITOARE

Toți ne socotim sau aspirăm să fim moderni. Pentru că la polul celălit stă conformismul, prejudecata, conservatorismul. Dar numai bufeșim de identitate, ori eroala hănelor nu-l dansăm din obicei calificativul de om modern. A fi modern, o știm cu toții, înseamnă în primul rînd a șava conștientă a adevărurilor epocii tale, a ție înșuși, a trăi și acționa înăuntrul lor. Deci tine de spiritul înăinat al timpului și nu de aspecte formale sau de anumite „erente”, „mode” exterioare, care uneori sînt o proastă sau falsă înțelegere a modernității.

Indiferent însă de cei înșoi, înapoiști, conservatori, care nu acceptă sau nu înțeleg modernul, el există ca stare, o realitate, e valența care pîrînde prețioșii în viața noastră și pentru care lupăm. Văzute prin această prismă, cum ne apar fetele satului contemporan?

Prima tremblușă care plasează fetele pe orbita modernului este școala: ele învază 8 clase elementare și în viitorul apropiat 10. Tîrîna deceniului nostru capăă astfel o îndreptățită încredere în forțele sale, se mișcă bine și sigur în anemul social și cultural. Cartea și matrea cantitate de informații culturale-științifice care o asaltează prin radio și televizor, prin cîmpul cultural, îl deschide orizontul, o cheamă spre cunoașterea și însușirea unor valori, o determină la cunoașterea sa, a timpului, a cerințelor epocii și la auto-depășire. Fata de 20 ani, brigăziera la C.A.P., tîmăa șefă de echipă, operatoarea de la încălzire, care își vorbește în termeni științifici despre munca lor, nu mai mîră săză și omni. Da, într-adevăr, lată ele reprezintă modernul. Multe, foarte multe fete, după terminarea celor 8 clase iau drumul liceelor, școlilor tehnice și profesionale, al facultăților, iar o parte dintre ele se întorc intelectuale în satul lor, grăbind însușirea și asimilarea modernului de către năle generații.

Un element modern prin care pîrînde cultura, instrucția la sate e cinematograful, asaltat ca și la orașe în toate comunele pînă la măruntele cătune. Seta tineretului pentru cinema — foarte diferent, fete și băieți — aparține secolului; și în mai toate satele noastre sînt săli de cinematograf și sălă de lectură. Sălele sînt din înșăcămînt, sînt înșăcămînt, aranjarea și mobilarea locușilor sînt uncoi produse fără sînt discernămint și adaptate fără să se potrivească specificului săteț.

Fetele satului se îndreacă și în lăbuse ca întoldeana. Fuga spre „oras”, cu orice preț prin cășitorii care adesea n-au nici o alăă decât „fuga de sat”, grabă către năul pzea timpurii, rîm, de asemenea, concepșii în afara modernului.

Desigur, nu-i ușor să fii modern. Îți cere, în primul rînd, un efort de a învāă. Capacitatea de a asimila noul autentic și de a respinge tot ceea ce e înăpăiat, depășit, tot ceea ce rămîne departe de evoluție. Dacă v-ai gîndi la dumnea-voastră fiind o întrebare din fiecare punct sugarat de aceste idei, cum aș răspunde la întrebarea: „Sîntei o fată modernă?”

CECILIA IORDACHE

CASTELUL CELOR DOUĂ INIMI

— Într-o anchetă întreprinsă prin vară am întrebat: 20 de fete dintr-un sat: „Căsnicia înseamnă împlinirea și desăvîșirea dragostei, ori singura și singura care am primit următoarele răspunsuri: 9 au roșit cu șevăleală și parcă indignate — „Nu știm, dar se pare c-o știne”; 5 n-au stat pe gînduri — „Sigur că înseamnă stîngerea ei”; 4 au dat din cap, cu priviri ceva mai limpezi — „Nu, nu se știne”; iar 2 — au gășit un răspuns ingrijorător: — „Nu dragostea este lucrul cel mai important într-o căsnicie”. Și lată că intervine paradoxul: vrem să ne cășătorim pentru că iubim, dar căsnicia ne lipsește de dragoste. Să încercăm acum dezlegarea „misterului”, care năste acest paradox. Pentru aceasta redăm o discuție avută curînd cu doi tineri cășătorii din satul Piaz, zvîrlit sus, în inima Tărlîișului. Ei cheamă Căndin și Mărioara Rusu. Bănușii, credem, că am vorbit cu fiecare între patru ochi. El are 22 de ani.

— De ce te-ai însurat cu Mărioara și nu cu altă fată? — La noi vorbe mari nu se spun nici chiar în prag de nuntă. Vorbele urșesc sau micșorează un simțămînt alături de mare și de frumusețe. Dragostea se revărsă din om ca parfumul din floare. Dacă îl simți nu mai ai nevoie de întrebări. Dar mai ered că atunci cînd te cășătorești mai e nevoie și de altceva. De pildă, o nevoie să-l cunoști foarte bine pe celăl-

alt. Să-ți știi gîndurile, dorințele, ce vrea de la viață, cum înțelege el să-și călădească viitorul. Căci așa e familia, o construcție. Dragostea e temelie. Ce puș deasupra? Cu ce elădești casa? Doar cu viașii? Și cu ele, dar muncind. Din greu și zilnic. Pînă apar pereții, acoperșii, ferestrele, florile. Adică bucuriile.

Pagină realizată de VIORICA TĂNĂȘESCU

Frumușei folclorice

ACUM SE CERE ALTĂ ZESTRE CĂȘĂTORIA — SFÎRȘIT AL ASPIRAȚIILOR ?

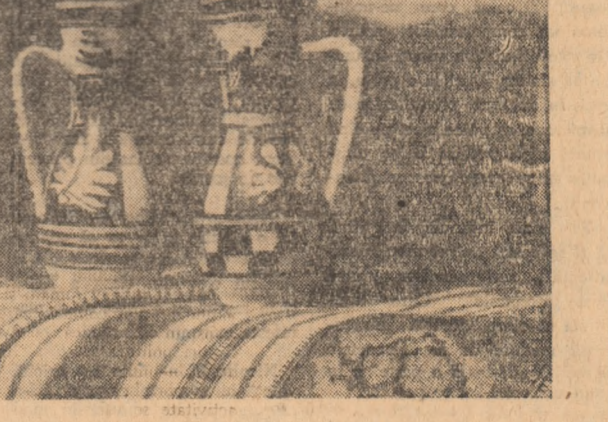
sează un bărbat perfect, și bănușete aceste calități în băiatul drag. După cășătorie se dovedește că are și el cusururile lui. Am gresit luîndu-l de bărbat? Nu n-am gresit, fiindcă important e ceea ce are omul în el și ne-a convins că împreună o să durăm viața noastră. Nici noi nu știm chiar fără cur.

— Am stat de vorbă și cu o fetișă, Maria Pătruș. Ce-ai să faci dacă vitoșul soț o să fie rău, dacă o să se poarte urt?

— După părerea mea, ne spune Gheorghe Neagu, secretar al comitetului U.T.C. al comunei Orșita, județul Sibiu, ar trebui subliniată nevoia unei întee și atractive munci: de e-

ducție cu tineretul, spre a fi bine pregătii pentru cășătorie. Nu trebuie să uităm că mai există și fete care-și imaginează cam superficial viața în doi, ca pe un fel de bunăstare adunată de celălit pe tavă, fără ca bucuriile să fie rodul muncii ambilor soți. N-a dispărut total fuga după bărbai cu salarii mari, ori cu situație materială mai bună. Pentru multe fete cășătoria înseamnă sfîrșitul ori tînta aspirațiilor lor. Ori, familia trebuie să fie cadrul în care se desăvîșește și se împlinesc un om. Cînd la baza unor căsnicii

— Pe fetele acelea le deplîng. Pot să jur, că dumnea-lor se gîndește la niște bărbai cu salariu mai plinut, iar dînele să devină un fel de pensionare alinate la noi există într-adevăr o tradiție a familiei, întretinută mai mult de femeie, pentru că bărbatul e tot plecat pe ape. El duce înșă în suflet imaginea casei, unde creșc copiii lui, unde îl așteaptă și credință nevastă lui. Pentru un pescar nevasta înseamnă cîmpul, înseamnă totuși. Poste suflului purta o asemenea icoană fără dragoste? Nu cred.

VASILE TINCU

AGENDA

Sosirea unei delegații de activiști ai Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia

La 29 octombrie a sosit în Capitală o delegație de activiști ai U.C.I. condusă de Lev Modt, membru al Comitetului Executiv

Lucrările Comisiei juridice a Marii Adunări Naționale

La Palatul Marii Adunări Naționale au fost reluate de către Comisia juridică, sub președinția tovarășului prof. univ. Traian Ionașcu, lucrările privind Proiectul Codului de procedură penală al Republicii Socialiste România.

In urma expunerii prezentației de tovarășul Adrian Dimitriu, ministru Justiției, au avut loc discuții în cadrul cărora membrii comisiei au primit explicații la întrebările formulate.

De asemenea, Comisia juridică a început studiul proiectului de lege pentru punerea în aplicare a Codului Penal al Republicii Socialiste România din 21 iunie 1968 și a proiectului de lege pentru punerea în aplicare a Codului de procedură penală al Republicii Socialiste România, care urmează a fi supusă apropiației sesiuni a Marii Adunări Naționale spre dezbateri și aprobare.

Lucrările Comisiei juridice continuă.

(Agerpres)

„ZILELE CULTURII SOVIETICE“

al C.C. al U. C. din Slovenia, care, la invitația C.C. al P.C.R., va face o vizită de schimb de experiență în Republica Socialistă România.

La Gara de Nord, delegația a fost salutată de Ilie Rădulescu, șef de secție la C.C. al P.C.R., de activiști de partid.

Au fost de față Iakša Petrici, ambasadorul R. S. F. Iugoslavia la București și membri ai ambasadei.

(Agerpres)

DECORĂRI LA AMBASADA R. S. CEHOSLOVACE

La Ambasada R. S. Cehoslovace din București a avut loc marți solemnitatea înmînării medaliilor „Participanți la războiul anti-războinic din 1918”, acordată de Comitetul Central al Federației Combatanților Antifasciști din R.S. Cehoslovace unui număr de șapte cetățeni români care s-au distinși în timpul insurjecției antimilitariste din anul 1918 de la Praga. Aceștia sînt veteranii Vasile Neguț, Alexandru Albu, Arsenie Puiu, Emilian Bivoda, Simion Turcu, Victor Petean, Nicolae Baboie.

Înmînînd medaliile, ambasadorul R.S. Cehoslovace, Karel Kurka, și-a exprimat bucuria de a se putea înfrîni cu veterani români din primul război mondial, care au fost alături de poporul cehoslovac la înfrîngerea republicii. Subliniînd contribuția activă a

acestora la răscoala anti-războinică din 1918, de la Praga, vorbitorul a spus: „Ca cetățeni ai țării românești, ai fost de partea națiunii noastre care a luptat pentru independență și libertate pentru a putea trăi în propriul ei stat. Prin activitatea dv. ați înscris o pagină foarte importantă în relațiile de prietenie dintre țările noastre, o pagină care va fi pentru noi o învățătură și un îndemn.

În numele celor distinși, Nicolae Baboie a mulțumit pentru distincțiile acordate.

La solemnitate au luat parte Vasile Sandru, adjunct al ministrului afacerilor externe, general-colonel în rezervă Dumitru Dămăceanu, vicepreședinte al Comitetului organizatoric al veteranilor din războiul antifascist, și alte persoane oficiale.

● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

● **MARȚI DIMINEAȚĂ**, Aurel Moga, ministrul sînatății, a avut o întrevedere cu Israel Barzilai, ministrul sînatății din Israel, care face o vizită în țara noastră.

La întvedere, care a decurs într-o atmosferă cordială, au participat membri ai conducerii Ministerului Sînatății, precum și Eliezer Doron, ministrul Israelului la București.

● **CU PRILEJUL** sărbătorii naționale a Turciei — Ziua proclamării Republicii — ambasadorul acestei țări la București, Kamuran Gurun, a sîrbînit marți după-amiază o recepție.

Printre invitații se aflau Alexandru Boabă, ministrul petrolului, Adrian Dimitriu, ministru Justiției, George Macovecu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, deputați în Marea Adunare Națională, membri ai conducerii unor instituții centrale, oameni de știință și cultură,

generali și ofițeri superiori, ziaristi.

Erau prezenți șefi ai misiunilor diplomatice acreditate în România, alți membri ai corpului diplomatic.

★

● **AMBASADORUL** Republicii Turcia la București, Kamuran Gurun, a rostit marți seara la postulile noastre de radio și televiziune o cuvîntare ocazională de sărbătorire națională a țării sale.

● **CU PRILEJUL** împlinirii a 40 de ani de la moartea marelui om de știință Vasile Pirvan, în sala „Vasile Alecsandri” din orașul Roman a fost deschisă o expoziție cuprinzînd numeroase măturii despre viața și opera savantului. Sînt reconstituite, documentar, diferitele etape ale muncii de creație a lui Vasile Pirvan, precum și activitatea sa de propagator al istoriei patriei peste grîntele țării. Expoziția mai cuprinde fotografii, texte și lucrări consacrate marelui istoric.

● **CONTINUNDU-ȘI** TURNUL în țara noastră, violonista poloneză Wanda Wilkowska a susținut, marți, un concert în sala clubului Uzinei „Progresul” din Brăila, cu acompaniamentul orchestrei simfonice din Galați. Sub bagheta dirijorului Silviu Zăvoianu au fost interpretate: „Trei dansuri de Teodor Rogalski, Concertul nr. 1 pentru vioară și orchestră de Szymanowski și Simfonia V-a („Din lumea nouă”) de Dvorak.

● **ÎN SĂLILE** de artă ale Muzeului județean din Piatra Neamț a avut loc, marți, primul vernisaj de artă din cadrul Salonului de toamnă, în care sînt grupate un mare număr de lucrări ale artiștilor plastici din județul Neamț. Prima expoziție a „Salonului de toamnă” remontează peste 150 de lucrări remanente de 20 de tinere talente. Astfel de saloane se organizează la Piatra Neamț de două ori pe an: primăvara și toamna.

(Agerpres)

Coeziunea societății noastre este stimulată, alături de factorii materiali și politici, de factorii de natură ideologică, de caracterul dominant al concepției marxist-leniniste, promovată cu consecvență de partidul comunist.

Teoria materialist-dialectică și istoric este ghidul verificat al muncii transformării revoluționare din patria noastră, ea a devenit bunul spiritual al celor mai largi mase, instrumentul metodologic și conceptual al intelectualității creatoare. Aprofundarea de către noua generație, care mîne va prelua stăpîna conducerii acestei țări, a teoriei marxist-leniniste, constituie una din sarcinile cele mai de seamă ale educației comuniste a tineretului.

Unitatea socialistă a națiunii,

muncii români, maghiari, germani și de alte naționalități, care, sub conducerea Partidului Comunist Român, militează cu pasiune și abnegație pentru traducerea în viață a principiilor marxism-leninismului.

Permanentă preocupare a partidului și statului nostru pentru asigurarea egalității în drepturi, pentru dezvoltarea democrației socialiste, își găsește expresia în hotărîrea adoptată de Plenara C.C. al P.C.R. de a crea consilii naționalități conlocuitoare, organe reprezentative ale oamenilor muncii maghiari, germani și de alte naționalități, menite a face mai activă contribuția acestor naționalități, alături de oamenii muncii români, la întreaga viață politică, economică și culturală

„Prin activitatea sa — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu în expunerea cu privire la unele măsuri organizatorice pentru înfrîngerea continuă a unității morale și politice a poporului muncitor, a frației dintre oamenii muncii români și ai naționalităților conlocuitoare, a coeziunii națiunii noastre socialiste — Frontul Unității Socialiste a contribuit la întărirea coeziunii clasei muncitoare țărănimii, intelectualității, a tuturor oamenilor muncii, indiferent de naționalitate, în jurul Partidului Comunist Român, la afirmarea mai activă a organizațiilor de masă și obștești în viața politică și socială, la întărirea și adîncirea prieteniei și unității dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare, la promovarea

UNITATEA SOCIALISTĂ

coeziunea sa de nezdruccinată, își au o sursă deosebit de puternică în politica națională dusă de Partidul Comunist Român, în rezolvarea marxist-leninistă a problemelor naționale în țara noastră. Desființînd inegalitatea pe plan economic și social, socialismul a înfrînt, totodată, discriminarea bazată pe apartenența națională, creînd cadrul cel mai propice pentru o reală egalitate în drepturi a tuturor cetățenilor, fără deosebire de naționalitate. Rezolvarea problemei naționale pe baza politicii marxist-leniniste a partidului nostru constituie una din cele mai remarcabile mutații revoluționare înfrîngute în perioada construcției socialiste în România și constituie, totodată, un puternic factor propulsor al progresului societății noastre.

Edificarea socialismului este rezultatul strădaniilor comune ale oamenilor muncii români și cei ai naționalităților conlocuitoare, care transpun în practică, cu elan patriotic, politica științifică a partidului, închinată bunăstării întregului popor. În toate domeniile de activitate se vădește aportul creator, entuziasmul, al oamenilor

a țării. Aceste consilii vor participa nemijlocit la activitatea de conducere pe plan național și local, vor sprijini organele de partid, de stat și obștești, la examinarea problemelor specifice ale populației respective, cu scopul de a găsi cele mai bune soluții, în concordanță cu interesele generale ale societății și ale cetățenilor din rîndurile acestor naționalități.

Pe baza rolului cuceririi dobindite de poporul nostru, reflectate în întărirea unității și coeziunii națiunii noastre socialiste, ținînd seama de necesitatea înmînunchierii și coordonării întregii activități politice a întregii populații, Plenara C.C. al P.C.R. a hotărît — ca o exigență a dezvoltării continue a democrației socialiste — crearea Frontului Unității Socialiste, menit să asigure cadrul organizatoric cel mai adecvat pentru participarea tot mai intensă a întregului popor la viața socială și politică, la conducerea economică, a activității obștești, asigurînd astfel ridicarea țării noastre pe trepte tot mai înalte ale progresului și civilizației.

rea intereselor comune politice, economice și sociale ale tuturor categoriilor de oameni ai muncii la mobilizarea acestora pentru realizarea programului de dezvoltare a societății socialiste”.

Frontul Unității Socialiste, ca organism politic cu activitate permanentă, va cuprinde Partidul Comunist Român, forța conducătoare a societății noastre, toate organizațiile obștești de masă și profesionale, consiliile naționalități conlocuitoare, avînd astfel un puternic caracter reprezentativ pentru structura orînduirii socialiste pe deplin biruitoare în țara noastră.

Prin activitatea sa, Frontul Unității Socialiste va contribui la ridicarea pe o nouă treaptă a coeziunii clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, a tuturor oamenilor muncii în jurul partidului comunist, la întărirea și adîncirea prieteniei dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare, la promovarea intereselor comune, politice, economice și sociale, ale tuturor categoriilor de cetățeni, pentru realizarea programului de dezvoltare a construcției socialiste.

SERILE „SCIINTEIA TINERETULUI“

Moda, acest etern subiect

MERIDIAN SPORTIV

Comisia pentru fotbal amator din cadrul F.F.F.A. a anunțat luarea unor măsuri disciplinare împotriva jucătorilor eliminați de pe teren în timpul disputării finalei turneului olimpic de fotbal. Jucătorul bulgar Atanas Hristov a fost suspendat pe timp de un an de la toate meciurile internaționale pentru comportare nesportivă față de arbitru. Jucătorii Tsvetan Dimitrov, Kiril Ivkov (Bulgaria) și Istvan Luhasz (Ungaria) au fost suspendați pentru cele două meciuri internaționale.

Au fost fixate datele și locurile de desfășurare ale meciurilor dintre echipele Leeds United și F.C. Napoli.

Valeria Moldovan și Adrian Caracas, interpretînd fantezia muzical-coreografică „Steaua fără nume”

Purtînd amprenta autumnale, ediția a VI-a a „serilor” ziarului, intitulată „PASTEL DE TOAMNĂ”, a reunit și de data aceasta în program prezente valcraose. Participanții la „seară” cu urmări cu interes colocolui pe tema generozității și agostimului în dragoste, au aplaudat recitalurile de poezie și dans oferite de cunoscuții actori și balerini ai scenelor bucureștene, au luat cunoștință de ultimile noutăți ale modei de toamnă și iarnă, au trăsit la acordurile energice ale formațiilor de muzică ușoară invitate sau cu vibrat la tonul elegiac al romanțelor.

Actori Cătălina Pintilie, Dana Comnea, Ioana Bulcă și Florian Pitti, în plină desfășurare a recitalului de poezie

SCOLARII DIN OLTENI — TELEORMAN CAMPIONI LA OINĂ

Timp de trei zile, la Mangalia s-a desfășurat finala campionatului școlilor generale de oină, cu participarea a 15 echipe, campioane județene.

Finaliștii au reușit în bună parte, jocuri spectaculoase. Campioana, echipa școlii Generale din Olteni, județul Teleorman a fost de departe cea mai bine pregătită, și a

castigat toate meciurile la scoruri destul de mari, iar în compania școlii generale din Turnu Roșu, județul Sibiu a furnizat cel mai frumos joc, câștigînd cu 4-0, după ce la pauză scorul era alb. Și echipele școlilor generale din Turnu Roșu-Sibiu și Avrameni, județul Botoșani, au dovedit o bună pregătire tehnico-tactică reușind să obțină rezultate foarte bune în jocurile din serii și mai ales în finală, clasîndu-se pe locurile doi și respectiv trei.

La această competiție s-au afirmat mulți copii talentați, cu deosebire însușiri pentru oină. Ar fi de dorit ca profesorii de educație fizică și sport să se ocupe în mod temeinic de pregătirea lor, pentru că în viitor aceștia pot deveni jucători de bază în echipele de seniori ale comunităților respective. De aceea, inițiativa Ministerului Învățămîntului și a Federației Române de Oină de a organiza acest campionat al școlilor generale, a fost bine venită.

Pentru stimularea echipelor participante la această competiție, Ministerul Învățămîntului, Consiliul Național al Pionierilor și Federația Română de Oină au decernat cupe și premii în echipament sportiv primelor trei echipe clasate în finală.

GHEORGHE CLIBA membru al F. R. Oină

AC-CENT JURIDIC

● AȘTEPTĂM RĂSPUNSUL

De cîțva timp muncitorii U.C.M.M.A. din orașul Rocșă, Județul Caraș-Severin sînt martorii unor scene puțin obișnuite. La intrarea în schimbul III (ora 23,00) în poarta uzinei este văzută din ce în ce mai des plîngînd o fetiță firavă. Are 5 ani și o cheamă Lenuța Farcas. Își așteaptă tatăl ce lucrează la secția pregătire-transport. Întrebată odată de portar cine are grijă de ea a răspuns printre lacrimi „Mămica a murit și acum tătucul are grijă de mine”. Despre „grija tătucului” nici nu merită să mai discutăm... Într-o seară a fost găsită pe calea ferată. Nu mîncașe nimic toată ziua.

Lenuța nu poate ști că există instituții special înființate pentru ajutorarea minorilor lipsiți de ocrotire. De aceea, adresăm în numele ei, aceste rînduri autorității tutelare a orașului. Lenuța are însă nevoie de un răspuns urgent.

● PENTR-UN CAL ȘI O

...CĂRUȚĂ

Cînd aproape de miezul nopții bucureștenul Petre Enache a ieșit din restaurant „Dezrobirea”, piciorule refuzau să-l mai asculte. A pornit-o totuși spre casă. În drum, pe strada Serg. Turturea, un camion hipo părea fără stăpîn. Enache nu stă pe gînduri. Se urcă, dă bice calului și... „mină birjar”. Se oprește din plimbarea nocturnă în comuna Călușăreni unde se decide să vîndă cele furate. Deschide la întîmplare o poartă, a gospodarului Dumitru Nica, căruia îi propune tîrgul.

Nica n-a dat cu piciorul norocului ce-l intra în bălătură. Și așa, cu 200 lei (calul și căruța valorează aproximativ 8000 lei), devine proprietar. Pentru puțin timp însă, Epilogul se consumă acum la judecătoria sectorului 6 București. Petre Enache știe ce-l așteaptă. Cît despre amatorul de chip-lir — dureri de cap, drumuri la București, timp pierdut și o speranță: poate-și recapătă banii.

● AMNEZIE SANCTIONATĂ

De aproape 11 ani șoferul Dumitru Mușoiu din comuna Drăina de Sus, județul Prahova a uitat cu desăvîșire de copilul său, căruia îi este dator sprijin moral și material. A uitat, de asemenea, și de hotărîrea judecătorească, pronunțată în 1957, prin care era obligat să plătească o pensie de întreținere lunară în valoare de 200 lei. De curînd i s-a reamînit însă. Pentru nerespectarea cu rea credință a îndatoririlor părintești, judecătoria din Vălenii de Munte a aplicat cu hotărîre legea: un an închisoare corecțională și plata debitului restant ajuns la suma de 13.100 lei.

● DAR NUMAI TÎLHĂRIE ?

Faptul petrecut pe una din străzile municipiului Hunedoara a devenit public prin judecarea procesului. În banca acuzatilor un tînăr hunedorean, Toader Săpălușă, în vîrstă de 23 ani. Iată motivul:

În timp ce se întorcea de la serviciu, la o oră nu prea tîrzie, tînărul I.G. este acostat de un individ. Era el, Toader Săpălușă. Huliganul o lovește cu brutalitate. Apresivarea cîtorva cetățeni îi zădărnicește însă intențiile. Vrea totuși să aibă o amintire de la victima și-i înșafă geanta. Prins, este condamnat numai pentru infracțiune de tîlharie. Tentativa de viol nu a fost reținută de organele de anchetă. Nu înțelegem de ce ?

Rubrică realizată de MIRCEA NICOLAE cu sprijinul corespondenților

Azi la CINEMATOGRAFUL REPUBLICA DIN CAPITALĂ în CADRUL FESTIVALULUI FILMULUI SOVIETIC RULEAZĂ

ANINA KARENINA

cu: TATIANA SAMOILOVA, NIKOLAI GRITENCO, VASILII LANOVII, I. IAKOVLEV, B. GOLDAEV, A. VERTINSKAIA, M. PLISETKAIA, I. SAVVINA

scenariul VASILE KATANIAN
ALEKSANDR ZARHI

regia ALEKSANDR ZARHI

O PRODUȚIE A STUDIOURILOR MOSEFILM DUPĂ ROMANUL LUI, TOLSTOI

Imaginea LEONID KALAȘNIKOV
muzica RODION ȘCEDRIN

de peste hotare

BERLINUL OCCIDENTAL. — Demonstrație studențească împotriva războiului din Vietnam

Sesiunea O. N. U.

În cadrul lucrărilor Comitetului pentru teritoriile sub tutela și neautonomie, care sînt consacrate examinării modului în care este îndeplinită Declarația cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale, a fost prezentat un nou proiect de rezoluție în legătură cu problema Rhodesiei. În acest document — elaborat de 41 de state, în cea mai mare parte afro-asiatică — se exprimă îngrijorarea în legătură cu situația din Rhodesia de sud, care s-a agravat continuu ca urmare a acțiunilor represive și execuțiilor puse la cale de regimul ilegal rasist împotriva populației africane și în legătură cu prezența în acest teritoriu a trupelor Africii de Sud, ceea ce constituie o amenințare la adresa suveranității și integrității teritoriale a statelor africane independente din această regiune.

Proiectul de rezoluție reaffirmă dreptul poporului Zimbabwe la libertate și independență și cere guvernului Marii Britanii să pună neîntîrziat capăt regimului ilegal din Rhodesia de sud.

În Comitetul pentru problemele economice și financiare au continuat marți dimineața dezbaterile în legătură cu raportul de activitate al Institutului Național Unit pentru formare și cercetare (UNITAR). Au luat cuvîntul reprezentanții R.A.U., Danemarcei, Irakului, Canadei, Nigeriei și al altor țări. Reprezentantul României, Constantin Niță, a relevat tendințele pozitive manifestate în ultimul timp în cele două domenii fundamentale care fac obiectul preocupărilor UNITAR: formarea de cadre și cercetarea. El a subliniat că preocupările Institutului sînt parte integrantă a acțiunilor largi întreprinse de O.N.U. în legătură cu cooperarea tehnico-științifică, punerea în valoare și utilizarea resurselor umane în folosul dezvoltării, acțiuni ce au făcut obiectul unor rezoluții inițiate de România, împreună cu alte țări, în Adunarea Generală, Consiliul Economic și Social și în alte organisme ale O.N.U.

Comunicatul româno-chilian

La 29 octombrie s-a încheiat vizita ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România în Republica Chile. În comunicatul comun dat publicității cu acest prilej, se arată că în timpul vizitei sale, ministrul român a fost primit de președintele Republicii Chile, Eduardo Frei, și de alte persoane oficiale și a avut convorbiri cu ministrul relațiilor externe al Republicii Chile, Gabriel Valdes. În cursul întrevederilor cu ministrul relațiilor externe al Republicii Chile s-a exprimat satisfacția pentru stadiul favorabil al relațiilor româno-chilene, pentru acordurile încheiate pe plan economic, cultural, științific și în alte domenii, între cele două țări. Cei doi miniștri au subliniat totodată existența unor posibilități de dezvoltare a colaborării dintre România și Chile, precum și voința ambelor părți de a explora împreună noi căi în vederea extinderii și diversificării relațiilor.

În numele guvernului celor două țări, Corneliu Mănescu și Gabriel Valdes au semnat un acord de colaborare culturală și științifică.

Părțile și-au exprimat convingerea că acest acord va contribui la intensificarea legăturilor româno-chilene în domeniul cultural și științific, la întărirea prieteniei dintre cele două țări și popoare.

În cursul convorbirilor au fost examinate și unele probleme ale situației internaționale actuale, evidențiindu-se necesitatea de a se depune eforturi în continuare în vederea îmbunătățirii relațiilor dintre state, a dezvoltării cooperării dintre ele, a asigurării păcii și securității în întreaga lume.

În cursul convorbirilor, cei doi miniștri au subliniat importanța sprijinului care trebuie acordat respectării principiilor Cartei O.N.U. pentru înfăptuirea destinderii și asigurării păcii, pentru dezvoltarea relațiilor și a cooperării dintre națiuni.

Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România a invitat pe ministrul relațiilor externe al Republicii Chile, Gabriel Valdes, de a face o vizită oficială în România. Invitația a

fost acceptată cu plăcere, data vizitei urmînd să fie stabilită ulterior.

Vizita lui Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al României, s-a bucurat de o caldă primire din partea guvernului chilian, a opiniei publice reprezentînd cele mai diferite curente politice, a presei.

În semn de omagiu pentru lupta de eliberare națională a poporului chilian, Corneliu Mănescu a depus o coroană de flori la monumentul lui Bernardo O'Higgins, eroul național al Chile.

De o primire călduroasă s-a bucurat delegația română și la frumoasa stațiune balneară Vina del Mar, denumită și Perla Pacificului. Primarul orașului, Juan Andueza, a oferit un dejun în cinstea oaspeților.

Presă chiliană a acordat spații largi vizitei, publicînd materialele sub titluri mari, precum și fotografii.

Sărbătorirea semicentenarului U.T.C.L. (Comsomolului)

MOSCOVA 29 — Corespondentul Agerpres, N. Cristoloveanu, transmite: Implinirea a 50 de ani de la crearea Uniunii Tineretului Comunist Leninist (Comsomol) a fost sărbătorită la 29 octombrie în Uniunea Sovietică prin numeroase festivități.

La Moscova, în Piața Roșie, a avut loc un mare miting al tineretului, la care au participat conducătorii de partid și de stat ai Uniunii Sovietice, membrii conducerii Comsomolului, reprezentanți ai unor organizații internaționale și naționale de tineret.

Din Republica Socialistă România a luat parte delegația Uniunii Tineretului Comunist, condusă de tovarășul Ion Iliescu, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministrul pentru problemele tineretului.

La miting a rostit o cuvîntare E. M. Tiafelnikov, prim-secretar al C.C. al Comsomolului.

Seara, la Moscova, în capitalele republicilor unionale și în orașele-eroi au fost trase 50 de salve de artilerie în cinstea aniversării semicentenarului U.T.C.L.

Sărbătorirea jubileului Comsomolului a fost marcată în zilele precedente prin numeroase manifestări festive, la care au asistat și oaspeții de peste hotare, sosiți în Uniunea Sovietică la invitația C.C. al Comsomolului.

La plenera festivă a C.C. al U.T.C.L. din Lituania, care a avut loc la Vilnius, a luat parte delegația Uniunii Tineretului Comunist din România. Tovarășul Ion Iliescu, prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministrul pentru problemele tineretului, conducătorul delegației, a rostit în cadrul plenerului un scurt salut, transmînd comsomolilor lituanieni calde salutații și urări de noi succese din partea tineretului din Republica Socialistă Româna.

Întîlnire a delegațiilor sindicale din România și Iugoslavia

BELGRAD 29 (Agerpres). — În zilele de 28 și 29 octombrie a.c. a avut loc, la Virșet, o întîlnire a unei delegații a Uniunii Generale a Sindicatelor din România, condusă de tovarășul Constantin Drăgan, prim-vicepreședinte al Consiliului Central și o delegație a Uniunii Sindicatelor din Iugoslavia condusă de tovarășul Vajo Skendzic, vicepreședinte al Consiliului Uniunii Sindicatelor din Iugoslavia.

Cu prilejul întîlnirii a fost efectuat un schimb de păreri privind sarcinile sindicatelor din cele două țări, și cu privire la situația actuală din mișcarea sindicală internațională, subliniindu-se necesitatea aplicării consecvente a

principiilor democrației muncitorești, egalității în drepturi, respectului reciproc, neamestecului în treburile interne, condiție esențială pentru dezvoltarea liberă, independentă a organizațiilor sindicale, potrivit condițiilor concrete din fiecare țară.

Constatănd cu satisfacție că legăturile de prietenie frățescă între sindicatele și oamenii muncii din cele două țări s-au dezvoltat continuu, delegațiile au reafirmat hotărîrea centralelor lor de a lărgi și diversifica relațiile multilaterale de colaborare și bună vecinătate, în interesul oamenilor muncii din Republica Socialistă România și R. S. F. Iugoslavia, al păcii și socialismului.

Evoluția navei cosmice „Soiuz-3”

MOSCOVA 29 (Agerpres). — Marți la orele 19,03 (ora Moscovei) nava cosmică sovietică „Soiuz-3” efectuează 54 de rotații în jurul Pământului. Pilotul cosmonaut Beregovoi a îndeplinit în cursul zilei întregul program de experimente și cercetări tehnico-științifice.

Analiza datelor medico-biologice a arătat că cosmonautul și-a păstrat la un înalt grad capacitatea de muncă și posibilitatea de adaptare rapidă la condițiile zborului cosmic.

Toate sistemele de asigurare a vieții cosmonautului funcționează normal, astfel încît temperatura în cabina cosilează între 17 și 21 grade Celsius, iar presiunea este de aproximativ 800 milimetri.

Deși în perioada zborului observatoarele astrofizice și stațiile geofizice din U.R.S.S. au înregistrat o creștere a activității solare, nivelul radiațiilor solare în compartimentele navei „Soiuz-3” a continuat să corespundă nivelului

calculat și nu depășește doza inofensivă pentru cosmonaut.

Pilotul Beregovoi se simte foarte bine, este în plină capacitate de lucru și continuă să îndeplinească programul de cercetări, menținînd în permanență legătura prin radio cu Pământul.

La orele 18,08 (ora Moscovei) nava cosmică „Soiuz-3” a ieșit din zona de radiovizibilitate a teritoriului Uniunii Sovietice. Cosmonautul Beregovoi a părăsit cabina, pentru a trece în compartimentul de pe navă, amenajat special pentru odihnă.

Patrioți indonezieni executați

DJAKARTA 29 (Agerpres). — Marți dimineața autoritățile indonezience au executat pe Sidi-man, membru al Biroului Politic, șeful Secretariatului C.C. al P.C. din Indonezia, Njono, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. din Indonezia, președinte al Organizației centrale a sindicatelor din Indonezia (Sobsi) și Wirjomanoto, secretarul Organizației din Djakarta (Java) a P. C. din Indonezia.

Organizații democratice, cercuri progresiste din întreaga lume au condamnat cu vehemență și au exprimat indignarea profundă față de această sentință împotriva fiilor poporului indonezian, care și-au închinat viața luptei pentru libertatea și suveranitatea Indoneziei, pentru pace, colaborare și prietenie între popoare. Condamnarea la moarte sub acuzația de a fi implicați în evenimentele, de la 30 septembrie 1965 a fost apreciată de opinia publică drept o violare a celor mai elementare drepturi ale omului.

După cum anunță corespondentul din Djakarta al agenției Reuter a fost, de asemenea, executat generalul indonezian Supardjo, condamnat la moarte în baza aceleiași acuzații.

Văzut de pe Volga, orașul nu atrage atenția. De vină este malul înalt care se cățăra aici deasupra fluviului, lăsînd privirii o priveliște deloc impresionantă. În schimb, privită din orăș, de pe bulevardul Noua Veneție, Volga se întîlnește într-o măreție cu totul aparte.

Orașul poartă amprenta noului. Lungi bulevarde dominate de pereții clădirilor ridicate în ultimii ani se oglindesc în apele de verdeață asternute cu dărnicie la rădăcina acestora. Case cu mai multe etaje, blocuri de locuințe și instituții, conturează imaginea perioadei din urmă a existenței orașului. Dar odată ajuns aici ești intrucitva obligat să ignori această vîrstă a Ulianovskului. Nimic derutant în această afirmație. Pentru că ceea ce s-a înălțat recent va servi în viitorul apropiat doar ca axă de orientare alături de urmasii pe care o va avea orașul lui Lenin în anii care urmează, viitorul și trecutul său constituind cel doi poli de greutate.

Simbirskul de altădată, orașul de naștere al lui Vladimir Ulianov, întîmpina vizitatorul cu amintirea neatinată a celui ce și-a petrecut primii ani de viață aici. Vremea copilăriei și adolescenței sale se degajă din parfumul străzilor vechi, susținute de ambele părți de căsuțe modeste, sub culoarea maro ce acoperă zidurile și gardurile în prelungire.

Într-una din aceste căsuțe, pe strada care-i poartă astăzi numele, este amenajat începînd din 1929, muzeul Lenin. Este una din casele în care a locuit familia Ulianov, înaintea stabilirii definitive la Kazan. Casa în care s-a născut Lenin nu se mai păstrează. S-a conservat în schimb intactă amintirea acelor zile, care ghidul însotește fiecare nor soșit în camerele arhînd acum ca și cu aproape o sută de ani în urmă. Dincolo de viața modestă, atmosfera caldă de familie, se detașează din ambianța muzeului, din explicațiile primite, coordonate săvînoase pe care s-a desfasurat educația celui care avea să devină mai tirziu conducătorul proletariatului rus.

La Liceul nr. 1 al orașului, ne servește drept ghid o elevă din

din țările socialiste

ULIANOVSK-1980

clasa a VIII-a, Lena Krilova. Cu ajutorul ei pătrundem prin coridoarele îmbătrînite ale clădirii, adăpostind gimnaziul fondat în 1809. Pe un perete, galeria elevilor de onoare ai școlii, între ei cel trei frați Ulianov. Există obiceiul ca în ziua de 1 septembrie, inaugurată pentru anul școlar, elevii clasei I să depună flori la monumentul lui Lenin. Este gestul premergător primelor ore de școală.

La etaj, clasa-muzeu așa cum se prezintă, în anul de școală al lui Lenin. O clasă cu bănci pe trei rânduri. În ultima bancă a stat, în gimnaziu, elevul Vladimir Ulianov. Nu departe, tot la etaj, amfiteatrul în care și-a prezentat examenul de terminare a gimnaziului în 1887. Era momentul hotărîtor pentru acea distincție unică, medalia de aur, care venea să confirme talentul ieșit din obișnuitul al absolvenților.

Oriunde la Ulianovsk, amintirea lui Lenin te urmărește pas cu pas, evocată de monumentele existente, de numele prezent pe denumiri diverse. Ceea ce se preconizează însă în vederea apropiatului centenar al nașterii lui Lenin va veni să consolideze, perpetuînd, amintirea marelui conducător pe aria localității sale natale.

Ulianovsk, oraș vechi de peste 300 de ani, este legat de existența unor nume ilustre. Au activat aici Pugaciov, Razin, Goncarov, Filatov. Aici, funcționează trei institute de învățămînt superior și 11 școli tehnice. Produsele industriale locale — puternic dezvoltate — ajung în 60 de țări ale lumii. Proiectul de reconstrucție al orașului determinat de apropiata aniversare redă în întreaga amploare ambiția localnicilor de a înfățișa viziunii anilor viitori un oraș pe măsura renumelui lui Vladimir Ilieci. În primă etapă se are în vedere amenajarea centrului memorial al orașului care își va sprîjini o latură pe malul Volgăi. Ideea de bază care a guvernat lucrările de proiectare a fost eternizarea memoriei lui Lenin. Centrul memorial va depăși dimensiunile actualului centru istoric tocmai pentru a îngloba lucrurile legate de prezența acestuia în Simbirsk.

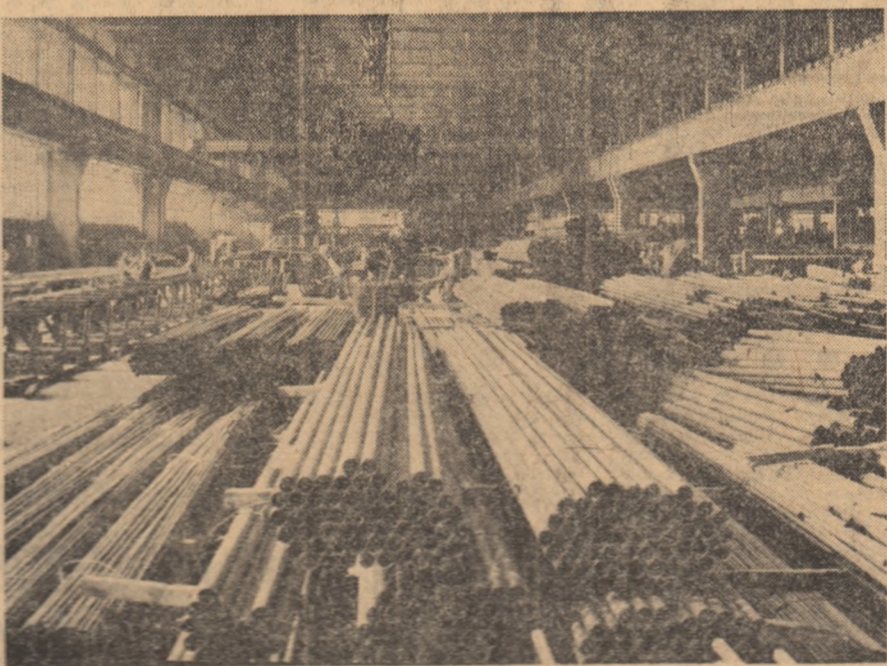
O clădire uriașă cu latura de peste o sută de metri va fi plasată în centru, ridicată pe stîlpi pentru a permite vederea caseilor unde a locuit Ulianovici. Va fi aici adusă filiala muzeului Lenin, o sală de concerte și conferințe, o galerie de tablouri — cele mai importante înfățișîndu-l pe Lenin în diferite perioade ale activității sale.

Piața Lenin va fi centru administrativ. În această zonă nu vor exista case de locuit. Pe strada unde se află în prezent muzeul o porțiune de stradă va fi pavată în lemn și amenajată în decurul ultimelor decenii ale secolului trecut. Mai multe clădiri-turn vor asigura perspective spre Volga.

Pentru anul 1980, cînd se estimează un număr de un milion de locuitori, întregul proiect al orașului, prezent astăzi în stadiu de machetă, va fi tradus la scara 1/1. Un hotel cu șase etaje, un palat al culturii și un altul al pionierilor, casa comerțului și alte construcții își vor oglîndi profilul în oglinda Volgăi.

Decamdată, tinerii veniți din întreaga țară lucrăază pe șantierul centrului memorial, care — început cu trei ani în urmă — va trebui să fie gata în pragul aniversării centenare. Un început de drum consacrat prefacerilor spectaculoase pe care le va parcurge orașul Ulianovsk în deceniul următor.

N. UDROIU

R. S. F. IUGOSLAVIA. — La Uzina de țevi din Sisak

Vecheul „vis” al legării insulelor britanice de continentul european a luat contururi precise, o dată cu acceptarea unei anumite variante de către autoritățile engleze și franceze și a stabilirii modalităților de finanțare a lucrărilor. Ce va însemna oare „străpungerea submarină” a Canalului Minciei? Tunelul va avea o lungime de 53 de kilometri, dintre care 38 km sub apă și va intra în funcțiune la mijlocul deceniului viitor. Se prevede ca în primul an de funcționare — 1976 — să treacă prin el două milioane de automobile și aproape șecce milioane de călători. Costul total al construcției va fi de 750 milioane de dolari, dintre care ceva mai mult de jumătate pentru străpungerea propriu-zisă a tunelului. Prețul, oricît de exorbitant apare la prima vedere, este în realitate relativ modest: știrile franceze au remarcat că centura de autostradă care înconjoară Parisul, construită

sub imperiul necesității de a degaja cit de cit circulația din „orașul lumină”, nu este cu mult mai ieftină.

Aranjamentul financiar stabil de ministerele transporturilor englez și francez prevede ca 40 la

TUNELUL

sută din capital să fie acoperit de partea engleză, 40 la sută — de partea franceză, iar 20 la sută să fie realizat prin atragerea unor investiții străine. Deoarece există un anumit risc inevitabil în construcția de o asemenea amploare se preconizează crearea unei societăți ale cărei acțiuni urmează să fie vîndute publicului, cu garanția statelor constructoare. Pe de altă parte, se are în vedere ca

beneficiile să nu fie acordate sub formă de dividende, ci prin acordarea unui procentaj din rețetele realizate. Se înțelege, deci, că trecerea prin tunelul submarin din Franța în Anglia și invers nu va fi gratuită; doar

tabello construcției, atunci cînd va fi stabilită tariful.

S-a convenit ca societatea constructoare să renunțe la creșterea finanțată unei societăți de exploatare, care va răspunde pentru gestionarea tunelului în fața autorităților britanice și franceze. Societatea respectivă va păstra controlul asupra traficului rutier și va încredința transportul pe calea ferată companiilor celor două state British Railways și Societate National des Chemins de Fer.

Stabilirea amănunțite circulației viitoare dintre Franța și Anglia confirmă progresul înregistrat în pregătirea proiectului, dar miniștrii transporturilor din cele două țări au anunțat că mai rămîne de pus la punct unele detalii de ordin tehnic. În pentru căutarea unor soluții optime au precizat că va fi realizată o valificare a idelilor celor mai îndrăznețe va fi făcută pe bază de concurs.

Z. F.

VIZITA DELEGATIEI P. C. R. ÎN AUSTRIA

LUNI, Franz Mahrer, președintele P. C. din Austria, a oferit o masă în cinstea delegației Partidului Comunist Român, condusă de tovarășul Gheorghe Apostol, membru al Comitetului Executiv al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului Central al U.G.S.R. care, la invitația C.C. al P.C. din Austria, face o vizită în această țară.

Au luat parte Alfred Euschitzka, Friedl Farnberger, Franz West, Maria Urban, Robert Dubovskiy, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.C. din Austria, Heinrich Fritz, membru al C.C. al P.C. din Austria, șef al secției internaționale a C.C.

MARȚI seara, Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe al României, conducătorul delegației guvernamentale române la cea de-a 15-a sesiune a Conferinței Generale a U.N.E.S.C.O. a oferit o recepție în saloanele Ambasadei române din Viena.

SEBCOMISA de educație a Comisiei programului din cadrul U.N.E.S.C.O. a aprobat în unanimitate propunerea prezentată de delegația României, ca în anul 1983 să aibă loc în țara noastră o reuniune a rețetelor universităților din Europa. Reuniunea urmează să examineze problemele tineretului universitar din țările respective, precum și modalitățile de dezvoltare a

pe scurt

colaborării interuniversitare europene.

Întîlnirea va fi organizată de autoritățile românești, sub auspiciile și cu sprijinul internațional al U.N.E.S.C.O. și al Asociației internaționale a universităților.

PRIMUL congres al celor două partide — socialist și social-democrat unificate s-a încheiat fără să fi adus clarificări pe plan politic și fără să fi reușit să adopte o platformă cu care să fie de acord majoritatea membrilor.

S-a convenit numai asupra titlaturii partidului (care va fi: Partidul Socialist Italian — Secție a Internaționalei Socialiste) și asupra repartizării celor 121 de locuri în Comitetul Central.

Problemele politice pe care trebuia să le rezolve actualul congres urmează să fie dezbătute din nou de Comitetul Central și de Direcțiunea pe care o va alege acesta.

ÎN TURCIA s-a sărbătorit marți aniversarea republicii. Cu 45 de ani în urmă, Marele Adunare Națională a proclamat Republica Turcă și l-a ales pe conducătorul luptei de eliberare națională a poporului turc, Mustafa Kemal Atatürk, ca primul președinte al Republicii.

PREȘedintele de Gaulle și-a încheiat vizita în Turcia, urmînd să plece la Paris miercuri dimineață. El a rostit, marți seara, la posturile de radio și televiziune turce, o cuvîntare în care

exprimă mulțumiri pentru ospitalitatea ce i-a fost acordată în timpul șederii sale în Turcia. El a subliniat importanța dezvoltării cooperării dintre Franța și Turcia în toate domeniile. Acest lu-

ZAMBIA. — Imagine din Lusaka

crul este cu atît mai posibil — a declarat președintele — cu cit nimic nu opune cele două țări, interesul comun fiind echilibrul și pacea și dorința lor fiind în toate cazurile menținerea independenței lor.

Tot marți, a avut loc, la Ankara, semnarea unui acord cu privire la statutul juridic al expulșilor francezi în Turcia. Acordul a fost semnat de miniștrii de externe ai celor două țări.

DUPĂ cum transmite agenția V.N.A., la 28 octombrie, unități ale forțelor armate nord-vietnameze au doborât un avion american deasupra provinciei Vinh Linh. Potrivit unor date suplimentare, acei trei avioane ale S.U.A. au fost doborîte în ultimele zile deasupra provinciilor Quang Binh și Ha Tinh. Astfel, numărul total al avioanelor americane doborîte deasupra teritoriului R. D. Vietnam se ridică la 3.238.

COLISEUMUL, Arcul lui Constantin și alte ruine romane din capitala Italiei amenințate cu distrugerea în urma răsturnării unei cisterne de petrol cu o capacitate de 28.000 litri, au fost salvate marți. Pompierii și forțele speciale de poliție au luat măsuri de limitare a zonei de răspîndire a combustibilului, pentru a preveni izbucnirea unui incendiu care ar putea avea consecințe catastrofele pentru cele două monumente arhitectonice.